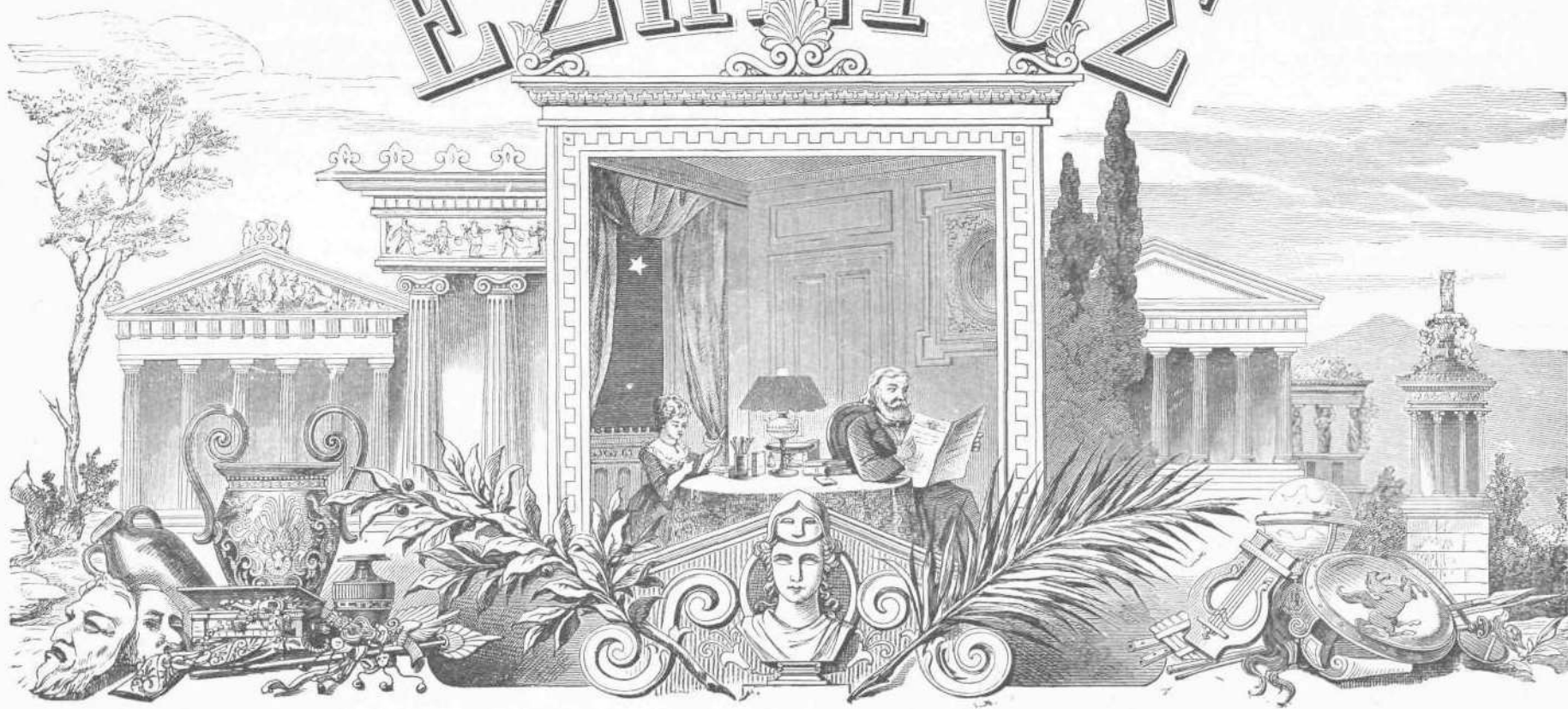

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΕΤΟΣ Δ΄.

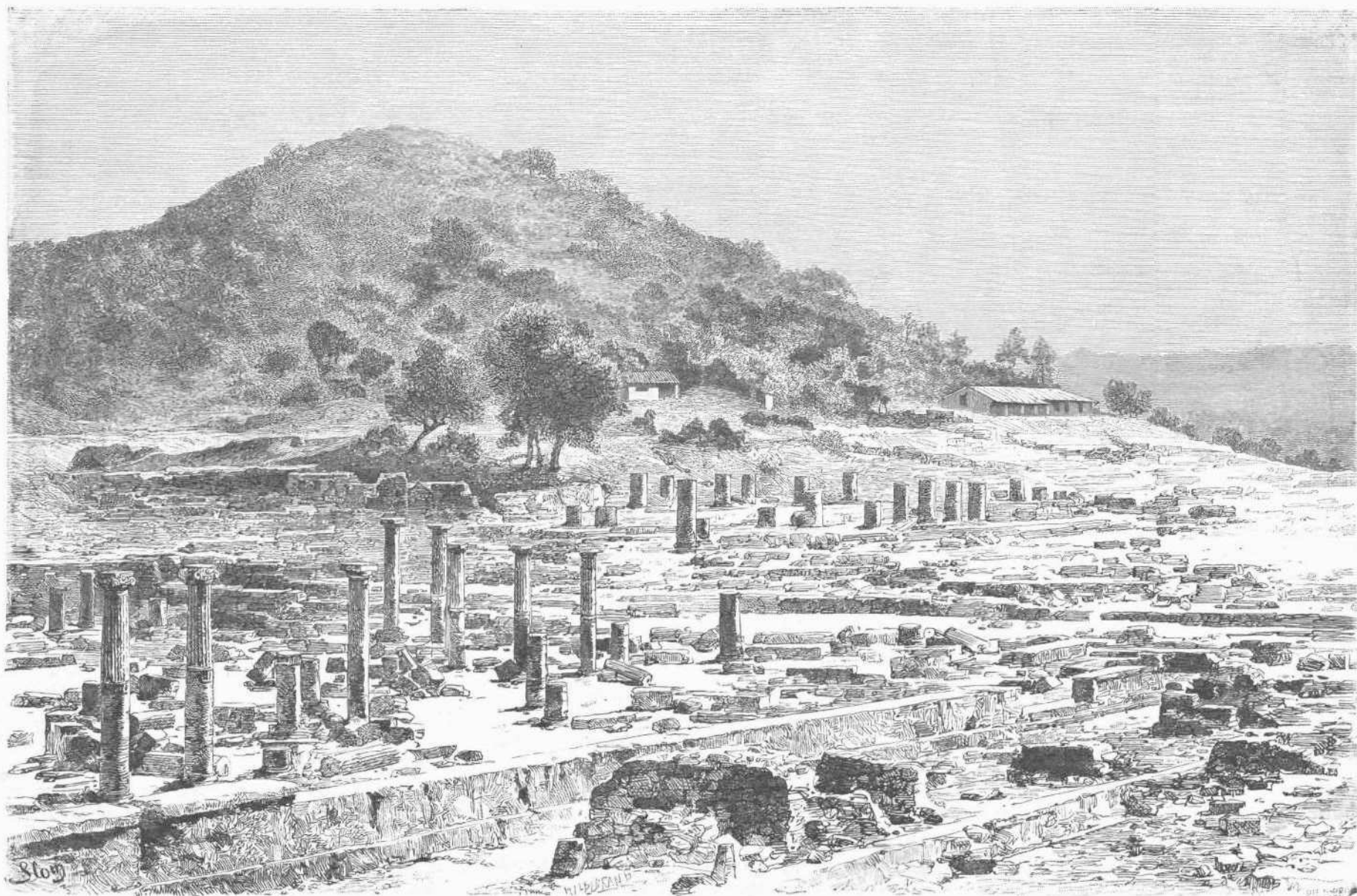
Ἐκδίδεται
τῆ 1/13 καὶ 15/27
ἐκάστου μηνός.

Ἐν ΛΕΙΨΙΑ τῆ 15 27 Δεκεμβρίου 1884

Τιμὴ ἑτηοία
προπληροῦν εἰς
εἰς χρυσόν.

Φράγκ. 40.
Μάρκ. 32.
Ρούβλ. 16.

ΑΡ. 88.

ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Τὰ ἔρεπια τῆς Ὀλυμπίας. — Περὶ τῆς σχέσεως τῶν ἐπιστημῶν πρὸς ἀλλήλας, καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὴν φυσικὴν ἀρχὴν αὐτῶν (συνέχεια). — Ἡ νῆσος Κιθῆρα (τέλος). — Προβλεπόμενα ἐπ' Ἀμερική. — Ἡ γαλιανία τῆς Χίου. — Ἱστορικὴ μελέτη (τέλος). — Τὸ ὄρος Χέλιος. — Ἡ πόλις Σεβίλλη καὶ τὸ Ἄλκαζαρ. — Ποίσις. — Ἡ πρὸς ἡμετέρας.

Διήγημα (συνέχεια). — Περιοδεία εἰς τὸν Αἴγιον (συνέχεια). — Βιβλιογραφικά. — Διάφορα. — Αἰτήματα καὶ λύσεις.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

Τὰ ἔρεπια τῆς Ὀλυμπίας. — Οὐρεοπολιτεῖαι. — Ἡλεκτρικὴ Λαμπροφωστία ἐν Νέᾳ Ἱερουσολέμῃ. — Τὸ ὄρος Χέλιος. — Ἡ Σεβίλλη καὶ οἱ κηπὸι τοῦ Ἄλκαζαρ. — Περὶ τῆς πόλις Μέρσα.

ΤΑ ΕΡΕΠΙΑ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

(Μετὰ εἰκόνας, ὄρα σελ. 241.)

Ἰ κατὰ τὰ τελευταία ταῦτα ἔτι ἐν Ὀλυμπίᾳ γενόμενα ἀρχαιολογικὰ ἀνασκαφαί, ὧν τὰ ἀποτελέσματα ὑπερέβησαν καὶ τὰς τολμηροτέρας προσδοκίας, ἐφείκεισαν ἐκ νέου τὴν προσοχὴν τῶν λογίων παντὸς ἔθνους καὶ ἐν γένει σύμπαντος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἐπὶ τῆς εὐδαίμονος ἐκείνης πεδιάδος τοῦ Ἀλφειοῦ, ἐν ᾗ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα τοσοῦτον συνεκρητήθησαν εἰρηνικαὶ ἀγῶνες καὶ τοσαῦτα διενεμηθήσαν νίκης ἔπαθλα. Τὰς ὄχθας τοῦ ἀμυδύου Ἀλφειοῦ παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν ἐπιστρέφει ἡ μαγικωτέρᾳ φωτείᾳ, ἢ ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ φαντασθῆι· φαίνεται δὲ πράγματι ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἔξω ἀλλοτῶν ἀνθρώπων εὐδαίμονος, ἀνθρώπων ἀρχαίων ἠθῶν, οἵτινες ἀδιαφοροῦντες περὶ τῆς δόξης τῆς ἐξαγοραζομένης διὰ τῶν ταρμαχῶν καὶ τῆς καταστροφῆς, μακρὰν τοῦ κόσμου καὶ τῶν παθῶν αὐτοῦ, ἔξω ἐνταῦθα ἐν μέσῳ τῶν θαψιλῶν τῆς φύσεως ὄρωσαν.

Τὴν μειδιῶσαν ταύτην καὶ εὐήλιον πεδιάδα διασβρέουσι τὰ ὕδατα τοῦ Ἀλφειοῦ, ἀπὸ τῆς κοίτης τοῦ ὁποίου ὑψοῦνται τοῦ καὶ ποῦ χαριστάτα νηεῖδα πλήρη βοδοδαφῶν καὶ ὑψηλῶν πλατάνων· ἐν τοῖς ἡμέροις τοῖτοις ἐνδιατήμασι ἀκούεται ὁ μόνονος τοῦ τέττιγος ὄμβρου καὶ τὸ μελωδικὸν τῆς ἀηδόνος ἄσμα. Ἡ ὕλη σκηνή εἶναι ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὰς ἀρχαίας ἀναμνήσεις, οἵονεὶ προπαρασκευαζομένη εἰς νέας πανελληνίους ἐφορτάς.

Ὅλη ἡ ἐκτεταμένη τῆς Ὀλυμπίας πεδιάς ἦτο χώρος ἱερῶν πεπληρωμένων ναῶν, θωμῶν καὶ ἀγαλμάτων. Ἐξ ἑλῶν τῶν ἐνταῦθα συσσωρευθέντων ἀριστουργημάτων τῆς τέχνης ὀλίγα μόνον σώζονται, καὶ ταῦτα κατασκευασμένα. Εὐτύχημα δὲ ἦτο ἐπὶ ὁ Ἀλφειὸς ἐκάλυψε τὴν τῶν ἀριστουργημάτων τούτων διὰ τῆς ἰλῦος του, διότι οὕτω τοῦλάχιστον διετηρήθησαν κειμήλιά τινα πολυτιμώτατα.

Ὅτι ἡ πεδιάς τῆς Ὀλυμπίας ἦτο χώρος σπουδαιότατος διὰ τὴν ἀρχαιολογίαν ἦτο ἀνεκὰθεν γνωστὸν· διὸ καὶ οἱ ἐν ἔτει 1828 ἐκ Πελοπόννησον ἐκστρατεύσαντες Γάλλοι δὲν ἤμελλαν νὰ ἐνεργήσωσι ἀνασκαφὰς τινας, αἷς ὑφείκειον τὴν ἀποκάλυψιν τῶν ἔρεπιῶν τοῦ μεγάλου ναοῦ τοῦ Διὸς· ἀλλ' ἀπ' ἐνὸς μὲν ἡ τότε κατοχὴ τῶν Γάλλων διήρκεσον ὀλίγον, ἀπ' ἑτέρου δὲ ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις, μετὰ τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ ὄντος φιλελλήνου βασιλέως Καρόλου τοῦ I. δεείχθη, ἐντυχῶς δι' ἡμᾶς, εἰς ἄκρον φειδιῶλή, καὶ οὕτως ὀλίγα ἀναλόγως ἤχθησαν τότε εἰς φῶς, καὶ ἐπομένως ἔπαυσον ἡ ἐξαγωγή τῶν ἀριστουργημάτων τούτων, ὧν τὰ κυριώτερα, διατηρούμενα σήμερον ἐν τῇ μουσειῷ τοῦ Λούβρου ἐν Παρισίοις, εἰσὶ τὰ ἐξῆς· ὁ λέων τῆς Νεμέας κατακεκλιμένος νεκρὸς, ἐπ' οὗ ὁ Ἡρακλῆς πατεῖ· ἡ Στυμφαλίᾳ Ἄρτεμις παρατη-

ροῦσα ἐκ τοῦ ὕψους τῶν θράχων τὸν φόνον τῶν πτηνῶν τῆς Στυμφαλίας λίμνης παρὰ τοῦ Ἡρακλῆος· Ἐρμῆς, πλήρης χάριτος καὶ νεανικῆς κομψότητος· καὶ τὰ λείψανα τοῦ ἀετώματος τοῦ ναοῦ, ἐν ᾧ ὁ Ἀθηναῖος Ἀλκαμένης παρέστησε τὸν ἀγῶνα τῶν Κενταύρων καὶ τῶν Λαπιθῶν.

Γνωστὸν εἶναι ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, συμβληθεῖσα μετὰ τῆς ἑλληνικῆς, ἐπαχειρήσεν πρὸ τιῶν ἐτῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνασκαφὰς, στεφθεῖσας ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, διότι ὁ ἱερὸς χώρος ἀνεσκάφη σήμερον σχεδὸν ἠτελῶς, καὶ ἀπακαλύφθησαν ἀριστουργήματά τινα, περὶ ὧν οὐδὲ ἰδέαν εἶχομεν. Ἦρουν τὰ ἀνακαλυφθέντα δύο λαμπρὰ ἀγάλματα, ἡ Νίκη τοῦ Παιωνίου καὶ ὁ Ἐρμῆς τοῦ Πραξιτέλους (περὶ ὧν ἐγένετο ἡδὴ μείλια ἐν τῇ Ἐπερίῳ), ὅπως ἀμφιφῶσι καὶ αἱ θαπνάαι καὶ οἱ κόποι.

Ἐκ τοῦ Παιωνίου ἦτο γνωστὸν ἐπὶ τὸ ἀέτωμα τοῦ ναοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἦτο ἔργον τοῦ Θρακῆος Παιωνίου, ἀλλ' ὁ καλλιτέχνης οὗτος δὲν ἐθεωρεῖτο μέχρι πρὸ μικροῦ ἡ ἀσθενῆς ἀπομιμητῆς τοῦ Φειδίου. Ἀφῆνης διὰ τῶν τελευταίων ἀνασκαφῶν ἐγνωσθή, ἐπὶ ὁ Παιωνίος οὗτος ἦτο ἔξωχος καὶ πρωτότυπος καλλιτέχνης, οὗ ἡ γλυφικὴ ὠδήγητο πρὸς τὸ αἰσθητικὸν καὶ τῆς ἀληθοῦς τέχνης, καλλιτέχνης ἐφάμιλλος κατὰ τὴν χάριν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ μεγάλου Φειδίου καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ἀπόδειξιν τούτου τρανωτάτην παρέχει ἡμῖν ἡ θαυμασία αὐτοῦ Νίκη, ἣτις ἔσεται διὰ παντὸς ἐν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς τοσοῦτον πλουσίας εἰς ἀριστουργήματα ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος.

Ἡ παραθεθεμένη εἰκὼν παριστᾷ τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνασκαφέντα χώρον.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΧΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΠΡΟΣ ΑΛΛΗΛΑΣ

ΚΑΙ ΔΙΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΨΙΣΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΥΤΩΝ.

ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Κ. Καλοζώμη.

(Συνέχεια.)

Ἡ φύσις δὲ τῆς ἐκθέσεως ἡμῶν ταύτης δι' ἧς σκοποῦμεν ἵνα ἀποδείξωμεν ἐπὶ ὁ Θεὸς ἐστὶν ἡ κεντρικὴ ἀρχὴ ἐξ ἧς ἀπορρέει πᾶσα ἐπιστήμη ἄγε ἡμᾶς ἐνθάδε καὶ εἰς τὴν ἔρευναν περὶ ἀποδείξεως τῆς γνώσεως τῆς θείας φύσεως, ἦτο τοῦ τίς ἐστὶν ἡ φύσις καὶ ἡ οὐσία τοῦ Θεοῦ. Ἀλλ' ἡ γνώσις τῆς θείας οὐσίας ἐστὶν ἀδύνατος ὡς φύσις ἀόρατος· διὸ καὶ ἡ μήτηρ ἡμῶν ἐκκλησία μετὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς θείας ὑπάρξεως μεταβαίνει ἀμέσως εἰς τὰς ἰδιότητας τοῦ Θεοῦ. Πᾶσα δὲ ἡ κατὰ ὀρθὸν λόγον νόησις τοῦ Θεοῦ κεφαλαίως ἐστὶν ἡ ἐξῆς. Ὁ Θεὸς ἐστὶν ἐν ὄν ἀπλοῦν, ἄπειρον, ἀίτιον, ἀναλλοίωτον, ἀπόλυτον, ἀναγκαστικόν, ἀναρχόν, ἀρχὴ δὲ καὶ αἰτία πάντων. Παντοδύναμος τὴν δύναμιν, ἀγαθὸς καὶ δίκαιος τὴν βούλησιν, νοῦς αὐτογινώσκων καὶ παντογινώσκων, πατὴρ ἰσοθέου λόγου καὶ προβολῆς

τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιοῦ Πνεύματος, μόνος τῆ φύσει, τριάς τοῖς προσώποις. Πάνσοφος, δημιουργός, καὶ προνοητής τοῦ σύμπαντος κόσμου, νοῦ καὶ λόγου καὶ πνεύματος μεταδοτικὸς ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις τοῖς κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν αὐτοῦ πλασθεῖσιν. Ὅθεν τὸν μὲν κόσμον νοοῦμεν ὡς προῖόν τῆς παναγίας αὐτοῦ βουλήσεως, ἔργον δὲ τῆς παντοδυναμίας αὐτοῦ θουάνου γινόμενον κατὰ τὸν τύπον καὶ τὸ ὁμοίωμα τῆς τελείας αὐτοῦ σοφίας. Τὸν δὲ ἄνθρωπον νοοῦμεν κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, διὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ αὐτογινώσκων καὶ ἐτερογινώσκων λαθόντων, καὶ διὰ τοῦ ὀρθοῦ λόγου νοοῦντα τὸν ἀεὶ ὄντα Θεὸν καὶ τὴν αἰώνιον τοῦ Θεοῦ ἀλήθειαν, καὶ νοῦν διὰ τῆς λογικῆς ταύτης νοήσεως γινόμενος. Ἀπασι δὲ αἱ ἄνω εἰρημνίαι ἰδιότητες τοῦ Θεοῦ εἰσὶν ἀπειροί, ἐξ ὧν συνίσταται ἡ μεγαλειότης καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ. Αὐταὶ εἰσὶν ἀπεριόριστοι εἰς τὸν Θεόν, ὡς μὴ ἀποκρίβηται ἐν χρόνῳ, ἡ κατὰ διαδοχὴν ἡ μία μετὰ τὴν ἄλληλ, ἀλλ' ἦσαν ἐξ αἰῶνος ἀχωριστοὶ ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς δὲ ὡς προγινώσκων πάντων οὐδὲ σκέπτεται γινώσκων τὸ εἶναι πρὶν γενέσεως αὐτῶν. Ἐν δὲ τῇ πλάσει τοῦ ἀνθρώπου ἡ βούλησις τοῦ Θεοῦ, ἡ οἰονεὶ σκέψις φαινομένη δεικνύει ἐπὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπιποίησιν κατ' ἐξάρτησιν πρὸς τὸν Θεόν, ἀνώτερος τῶν κτισμάτων ὕλικῶν τε καὶ ἀόλων, ἦτοι κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τοῦ πλάστου. Τοῦ λόγου δὲ ἐνθάδε περὶ τῶν ἰδιότητων τοῦ Θεοῦ ὑπάρχοντος πρόσφορον θεωροῦμεν ἵνα εἰπωμεν ὀλίγα τινα καὶ περὶ τῆς ἐνεργείας αὐτῶν. Διὸ λέγομεν ἐπὶ ἡ ἀγαθότης αὐτοῦ συνίσταται καὶ εἰς ἡν ἔχει βέλτησιν ἵνα ποιῇ ἅπαντα τὰ κτίσματα τοσοῦτον τέλεια καὶ εὐδαίμονα, ὅσον ἡ φύσις αὐτῶν ἐστὶ χωρητικὴ. Ἡ σοφία αὐτοῦ ἐστὶν ἐκείνη ἡ τελειότης δι' ἧς καθοδηγεῖ ἅπαντα τὰ ἐν τῇ κόσμῳ πρὸς τὸ προσήκον ἐκάστῳ τέλος. Ἡ παντογινώσκια αὐτοῦ ἐστὶν ἡ τελειότης ἐκείνη δι' ἧς θεωρεῖ τὴν συνάρτησιν καὶ τὸν σύνδεσμον ἅπαντων τῶν τε παρόντων καὶ μελλόντων καὶ δυνατῶν πραγμάτων. Διὸ καὶ ἐρρήθη περὶ αὐτοῦ ἐπὶ ἐτάζει καρδίας καὶ νεφροῦς, καὶ ἐπὶ κριτῆς ἐστὶ τῶν ἐνοπιῶν τῆς καρδίας. (Ψαλ. 7, 10.) Ἡ παντοδυναμία αὐτοῦ ἐστὶν ἡ τελειότης ἐκείνη δι' ἧς τηρεῖ ἐν πλήρει τάξει καὶ ἀρμονίᾳ τὰ σύμπαντα, καὶ δύναται τὰ πάντα μόνῳ τῷ λόγῳ, ἰδίως δὲ ἐστὶν ἡ περὶ τοῦ παντὸς πρόνοια τοῦ Θεοῦ δι' ἧς συντηρεῖ τὸ πᾶν ἐν τῇ ζωῇ παρέχων τοῖς πᾶσι τὴν ζωτικὴν ἐνεργείαν καὶ δύναμιν εἰς ἰδίαν ἀνάπτυξιν καὶ γονιμότητα. Πρὸς δὲ σημαίνει καὶ τὴν ἀπόλυτον αὐτοῦ κυριαρχίαν ἐπὶ πάντων τῶν κτισμάτων καὶ ὄντων. Ἄνευ δὲ τοῦ Θεοῦ πνεύματος τοῦ πληροῦτος καὶ ζωογονοῦτος τὴν σύμπασαν κτίσιν, ἄνευ τῆς σοφῆς τοῦ Θεοῦ προνοίας τῆς συγκατασύσης καὶ κυβερνήσεως αὐτῆν ἐν τῷ αἰωνίῳ αὐτοῦ Βασιλείῳ ἦβλεν ἀσθραεῖ αὐτῇ διαμελισθῆ καὶ κατασυντριβῆ. Ὡς δὲ ὁ ἄνθρωπος· πνίγεται πιεζόμενος ὑπὸ ἀσφυξίας στεν ἀφαιρηθῆ ἀπ' αὐτοῦ ὁ ζωτικὸς ἀήρ, οὕτως ἦβλεν ἀποπνιγθῆ καὶ ἐντελῶς κατασφραγῆ οὐ μόνον πᾶσα σὰρξ καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἰς τέφραν μεταβληθῆ, ἀλλὰ καὶ ὁ σύμπας κόσμος, ἐὰν ἐστερετο οὗτος τοῦ ζωογονοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ὡς ἡ Γραφὴ λέγει, ψυχὴ πάντων τῶν ζώντων, καὶ πνεῦμα πάσης σαρκὸς ἀνθρώπου." (Ἰωβ 12, 10.) Αὐτὴ δὲ ἡ ἀγία Γραφὴ μνημονεύουσα

ἀλλαχθὲ τῶν θείων ἰδιοτήτων ἀναφέρει τὴν τοῦ Θεοῦ παντογινώσκια ὡς τὴν ἐπιδύουσαν μέχρι τῶν μικροτάτων τῶν ὄντων καὶ μέχρι αὐτῶν ἐπὶ τῶν σμικροτάτων. Διὸ λέγει· Ἰμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσι." (Ματθ. 10, 30.) Κατὰ ταῦτα λοιπὸν τὰ πάντα εἰσὶ γνωστὰ τῷ Θεῷ, οὐδεμία δὲ κτίσις ἐστὶν ἀόρατος τῷ παντογινώσκῳ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ, οὐδεὶς διαλογισμὸς ἀνθρώπου ἐστὶν ἄγνωστος αὐτῷ. Τὰ πάντα δὲ γινώσκων καὶ τετραγχιλισμένα ἴστανται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ἄρα ἡ παντογινώσκια ἐστὶν ἡ μόνῳ τῷ Θεῷ ἰδιόχουσα τελειότης, διότι ὁ Θεὸς καθ' ὃ τέλειος καὶ πάνσοφος ἐστὶ καὶ παντογινώσκων καὶ προγινώσκων πάντων ἐν γένει. . . ὀρατῶν καὶ ἀόρατων παρόντων καὶ μελλόντων· μόνος ὁ Θεὸς οἶδε πάντα πρὶν γενέσεως αὐτῶν, καὶ οὐδὲν μένει ἔξω τῆς ἀπειροῦ αὐτοῦ σοφίας. Ὁ Θεὸς γινώσκων τὰ πάντα καὶ οὐδὲν ἄγνωσι. Αὐτὸς ἐστὶν ἡ αἰτία τῆς ἐν ἑαυτῷ νοήσεως, πνεῦμα ὦν καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ προβολῆς.

Ἄπ' οὗ δὲ ὁ Θεὸς ἐστὶν ὁ τὰ πάντα γινώσκων καὶ πᾶσαν γνῶσιν καὶ σοφίαν περιέχων, οὕτως ἐστὶν ἀναμνηροῦτος καὶ ἡ ἀληθῆς γνῶσις καὶ σοφία, οὗτος ἐπίσης καὶ ἡ κεντρικὴ ἀρχὴ ἐξ ἧς ἀπορρέει πᾶσα ἐπιστήμη. Ὅθεν εἰς αὐτὸν ὡς τὸ κέντρον πάσης ἐπιστήμης καὶ πάσης γνώσεως καὶ σοφίας ἀτενίζοντες δέον ν' ἀναφανώμεν, ὡς θεία καὶ ἀεία θθειάσις λατρία ἐπιστήμη, ἡ οὐ μόνον τοσοῦτον μεγάλη καὶ περιεκτικὴ, ἀλλὰ καὶ πλήρης πνεύματος ζωῆς καὶ φαντασίας, ἡ οὐ μόνον τοσοῦτον ὑψηλὴ καὶ θαυεῖα, ἀλλὰ πιστὴ τε καὶ ἀκριβὴς καὶ εἰς αὐτὰ ἐπὶ τὰ ἐλάττωτα· ἐν Σοί! καὶ ἐν Σοί τῇ κάλλος ἐχρούση ἀρρητον, ὕψος ἄπειρον, καὶ ἔκτασιν ἄπειρον, ἐν Σοί εἰσι κεκρυμμένον ἅπαντες οἱ πολυτίμοι θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ γνώσεως, ἐν Σοί καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης τὸ ἐρευνοῦν τὰ πάντα καὶ αὐτὰ τὰ θάθη τοῦ θείου! Ὅθεν μόνος ὁ ἀληθῆς τῶν ἐπιστημῶν μύστης ὁ ὑπὸ τοῦ πνεύματος τούτου ἐμπνεόμενος δύναται ἵνα καθοδηγῆ ἀσφαλῶς πάντας τοὺς ὑπ' αὐτοῦ διδασκόμενους εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας, τῆς ἠθικῆς καὶ διανοητικῆς μορφώσεως, δι' ἧς ἄγεται ὁ ἄνθρωπος εἰς ἀφομοίωσιν μετὰ τοῦ Θεοῦ.

Ἐκ τῶν ἡδὴ προλεχθέντων ἐγένετο ὄχλον ἐπὶ, ἀπ' οὗ ὁ Θεὸς ἐστὶν ἡ ἀπειρος σοφία καὶ τελειότης, αὐτὸς ἐστὶν καὶ ἡ κεντρικὴ ἀρχὴ ἐξ ἧς ἐκπηγίζουσι ἅπαντα αἱ ἐπιστήμαι, ὡς οὐσα οἰονεὶ μερικὰ κτίσεις καὶ ἀπεικονίσματα τῆς θείας αὐτοῦ παντογινώσκιας. Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν πρῶτον ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν αὐτοῦ καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἀρχοντα καὶ βασιλέα ἐφ' ὅλης τῆς γῆς, ἵνα οὕτως ἀρχὴ καὶ τῶν ἰχθύων τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ τῶν πτηνῶν τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ πάντων ἐν γένει τῶν πτηνῶν τε καὶ ἔρπετων τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. (Γεν. Α', 26.) Σὺν τῇ προκδοτήσῃ δὲ ταύτῃ, ἵνα οὕτως εἰπωμεν, οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν ὀρφανὸν καὶ ἔρημον τῆς θείας αὐτοῦ προστασίας, ἀλλ' ἀπαρχῆς ἐγένετο ἐσωτερικῶς τε καὶ ἐξωτερικῶς σύμβουλος αὐτοῦ, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἐπὶ οὐκ ἀπαύσατο συμβουλεύων καὶ νοουθετῶν καὶ δι' ἀμφοτέρων τούτων τῶν μεθόδων, δι' ὧν συμπληροῦν τὸ αὐτοῦ ἔργον. Ὁ Θεὸς ποιήσας τὸν ἄνθρωπον ἐλεύθερον δὲν ἤδύνατο νὰ μὴ εἶναι ἐσωτερικῶς τε καὶ ἐξωτερικῶς σύμβουλος αὐτοῦ, ἀπ' οὗ μάλιστα ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου δεῖται καὶ τῆς ἐσωτερικῆς συμβουλῆς ὅσον καὶ τῆς ἐξωτερικῆς, καὶ ἀπ' οὗ αὐτῇ συμπληροῦνται δι' ἐκείνην. Ἐκείνους ἄρα βουλεύεται ὀρθῶς ὅστις ἀκούει τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς συμβουλῆς τοῦ Θεοῦ· ἀλλ' ὅμως ὁ πρωτόπλαστος, τὸ θείον τοῦτο ἐπὶ γῆς ἀπεικόνισμα, ἠθέτησεν οἰκείᾳ βουλῇ καὶ θελήσει τὰς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δοθείσας αὐτῷ ἐντολάς, ὧν ἡ μὲν τρίτη ἐπαγγέλλετο αὐτῷ

αἰώνιον εὐδαιμονίαν καὶ ἀθανασίαν, ἡ δὲ ἀθετήσις κακοδαιμονίαν φθόρην καὶ θάνατον, καὶ οὕτως ἀπαγορεύθη τῆς μετὰ τοῦ Θεοῦ κοινωνίας καὶ κατέπεσε πρᾶστα εἰς τὴν φθόρην καὶ εἰς τὸν θάνατον, καὶ μετ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὴν πτώσιν αὐτοῦ ταύτην ἀγγέλλεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἡ ἔλευσις ἐλευθερωτοῦ ὅστις ἐμελλεν ἵνα ἐλευθερώσῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐκ τῆς δουλείας ταύτης τοῦ νοητοῦ Φαραὼ ἐπὶ ἡν ἐπήγαγεν αὐτὸ ἡ τῶν πρωτοπλάστον παρακοῇ πρὸς τὴν θείαν ἐντολήν καὶ κηρύσσεται ἅμα ὁ πολέμιος καὶ καταστροφεὺς τοῦ ἄγθρου τῆς ζωῆς. Ἡ ἐπαγγελία δὲ αὐτῇ δι' ἔκτεσης οὐραρῶς εὐσεβῶν καὶ ἐκ θεοῦ πνεύματος πεπληρωμένων ἀνδρῶν μεταδίδετο εἰς τὸν κόσμον, καὶ δι' οὕτως, ὡσανεὶ τὸ πνεῦμα καὶ οὐδὲν μένει ἔξω τῆς ἀπειροῦ αὐτοῦ σοφίας. Ὁ Θεὸς γινώσκων τὰ πάντα καὶ οὐδὲν ἄγνωσι. Αὐτὸς ἐστὶν ἡ αἰτία τῆς ἐν ἑαυτῷ νοήσεως, πνεῦμα ὦν καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ προβολῆς.

Ἄπ' οὗ δὲ ὁ Θεὸς ἐστὶν ὁ τὰ πάντα γινώσκων καὶ πᾶσαν γνῶσιν καὶ σοφίαν περιέχων, οὕτως ἐστὶν ἀναμνηροῦτος καὶ ἡ ἀληθῆς γνῶσις καὶ σοφία, οὗτος ἐπίσης καὶ ἡ κεντρικὴ ἀρχὴ ἐξ ἧς ἀπορρέει πᾶσα ἐπιστήμη. Ὅθεν εἰς αὐτὸν ὡς τὸ κέντρον πάσης ἐπιστήμης καὶ πάσης γνώσεως καὶ σοφίας ἀτενίζοντες δέον ν' ἀναφανώμεν, ὡς θεία καὶ ἀεία θθειάσις λατρία ἐπιστήμη, ἡ οὐ μόνον τοσοῦτον μεγάλη καὶ περιεκτικὴ, ἀλλὰ καὶ πλήρης πνεύματος ζωῆς καὶ φαντασίας, ἡ οὐ μόνον τοσοῦτον ὑψηλὴ καὶ θαυεῖα, ἀλλὰ πιστὴ τε καὶ ἀκριβὴς καὶ εἰς αὐτὰ ἐπὶ τὰ ἐλάττωτα· ἐν Σοί! καὶ ἐν Σοί τῇ κάλλος ἐχρούση ἀρρητον, ὕψος ἄπειρον, καὶ ἔκτασιν ἄπειρον, ἐν Σοί εἰσι κεκρυμμένον ἅπαντες οἱ πολυτίμοι θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ γνώσεως, ἐν Σοί καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης τὸ ἐρευνοῦν τὰ πάντα καὶ αὐτὰ τὰ θάθη τοῦ θείου! Ὅθεν μόνος ὁ ἀληθῆς τῶν ἐπιστημῶν μύστης ὁ ὑπὸ τοῦ πνεύματος τούτου ἐμπνεόμενος δύναται ἵνα καθοδηγῆ ἀσφαλῶς πάντας τοὺς ὑπ' αὐτοῦ διδασκόμενους εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας, τῆς ἠθικῆς καὶ διανοητικῆς μορφώσεως, δι' ἧς ἄγεται ὁ ἄνθρωπος εἰς ἀφομοίωσιν μετὰ τοῦ Θεοῦ.

Ἐκ τῶν ἡδὴ προλεχθέντων ἐγένετο ὄχλον ἐπὶ, ἀπ' οὗ ὁ Θεὸς ἐστὶν ἡ ἀπειρος σοφία καὶ τελειότης, αὐτὸς ἐστὶν καὶ ἡ κεντρικὴ ἀρχὴ ἐξ ἧς ἐκπηγίζουσι ἅπαντα αἱ ἐπιστήμαι, ὡς οὐσα οἰονεὶ μερικὰ κτίσεις καὶ ἀπεικονίσματα τῆς θείας αὐτοῦ παντογινώσκιας. Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν πρῶτον ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν αὐτοῦ καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἀρχοντα καὶ βασιλέα ἐφ' ὅλης τῆς γῆς, ἵνα οὕτως ἀρχὴ καὶ τῶν ἰχθύων τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ τῶν πτηνῶν τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ πάντων ἐν γένει τῶν πτηνῶν τε καὶ ἔρπετων τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. (Γεν. Α', 26.) Σὺν τῇ προκδοτήσῃ δὲ ταύτῃ, ἵνα οὕτως εἰπωμεν, οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν ὀρφανὸν καὶ ἔρημον τῆς θείας αὐτοῦ προστασίας, ἀλλ' ἀπαρχῆς ἐγένετο ἐσωτερικῶς τε καὶ ἐξωτερικῶς σύμβουλος αὐτοῦ, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἐπὶ οὐκ ἀπαύσατο συμβουλεύων καὶ νοουθετῶν καὶ δι' ἀμφοτέρων τούτων τῶν μεθόδων, δι' ὧν συμπληροῦν τὸ αὐτοῦ ἔργον. Ὁ Θεὸς ποιήσας τὸν ἄνθρωπον ἐλεύθερον δὲν ἤδύνατο νὰ μὴ εἶναι ἐσωτερικῶς τε καὶ ἐξωτερικῶς σύμβουλος αὐτοῦ, ἀπ' οὗ μάλιστα ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου δεῖται καὶ τῆς ἐσωτερικῆς συμβουλῆς ὅσον καὶ τῆς ἐξωτερικῆς, καὶ ἀπ' οὗ αὐτῇ συμπληροῦνται δι' ἐκείνην. Ἐκείνους ἄρα βουλεύεται ὀρθῶς ὅστις ἀκούει τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς συμβουλῆς τοῦ Θεοῦ· ἀλλ' ὅμως ὁ πρωτόπλαστος, τὸ θείον τοῦτο ἐπὶ γῆς ἀπεικόνισμα, ἠθέτησεν οἰκείᾳ βουλῇ καὶ θελήσει τὰς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δοθείσας αὐτῷ ἐντολάς, ὧν ἡ μὲν τρίτη ἐπαγγέλλετο αὐτῷ

ἡμῶν πίστεως. Αὕτη περιέχει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀποκαλύπτει ἡμῖν τὰς θείας αὐτοῦ περὶ ἡμῶν βουλὰς, ζωογονεῖ δὲ καὶ εὐδαιμονίζει καὶ πάντας τοὺς εὐλαβῶς ἀποδοχόμενους Αὐτῇ, καὶ ὀρθῶς νοοῦντας τὸ πνεῦμα αὐτῆς. "Ὅτι τὸ μὲν γράμμα κτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωογονεῖ." (Β', Κορ. 3, 6.) Ἐν τούτοις δὲ καὶ ἱκανοποιεῖ τοὺς

χιστον της Εύρωπης, να μιμηθώσι το παράδειγμα των Αμερικανών και να παραδεχθώσι τας προόδους, όσας έκείνοι εισήγαγον.

Ίδιως δὲ τὸν ἤλεκτρον οἱ Ἀμερικανοὶ ἐποιήσαντο ὑπογυρίον αὐτοῦ ὄργανον. Καὶ οὐ μόνον εἰς τὰς θωρακτικὰς ἀνάγκας μεταχειρίζονται αὐτόν, ἀλλὰ καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας χρήσεις. Οὕτω π. χ. περὶ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου, ἐπικειμένης τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Προέδρου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἐγένετο ἐν Νέῳ Ὑόρκῃ λαμπαδοφορία διὰ ἤλεκτρικῶν λαμπτήρων ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει θαλάμων. Τὴν πρωτότυπον ταύτην λαμπαδοφορίαν παριστά ἡ παρατεθειμένη ἡμῶν εἰκὼν. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἔχει καὶ ὑπὸ πρακτικῆν καὶ ὑπὸ ἐπιστημονικῆν ἔσπονδον μεγάλην σοδοσιότητα, διότι ἀποδεικνύει ὅτι δυνατόν ἐστι γενεῖν χροῖας καὶ φροφὸν ἤλεκτρισμοῦ. Τὴν ὅλην συσκευὴν ἐξετέλεσεν ἡ γνωστῆ ἐδισόνειος ἤλεκτρικὴ Ἐταιρεία. Ἐν τῇ μέσῃ τῆς διαδηλώσεως ἐπορεύετο ἄμαξα, ἐν ἣ ἐυρίσκετο ἀτμοκίνητος μηχανὴ 40 ἵππων δυνάμεως, δι' ἣς ἐκίβητο εἰς κίνησιν ἡ δυναμοληλεκτρικὴ μηχανή, ἣτις μετέδιδε τὸ ἤλεκτρικὸν ρεῦμα εἰς τοὺς ἤλεκτρικοὺς λαμπτήρας, τοὺς εὑρισκομένους ἐπὶ τῶν πύλων τῶν τὴν διαδήλωσιν ἀποτελοῦντων ἀνδρῶν. Ἐν τῇ μικρῇ εἰκὼνι παρίσταται ὁ τρόπος, δι' οὗ τὸ ἤλεκτρικὸν ρεῦμα μετεδίδετο εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πύλου λαμπτήρα. Καὶ οἱ ἴπποι ἔφερον ἄνωθεν τοῦ τραχήλου ἤλεκτρικοὺς φωνοὺς, καὶ ἡ ἄμαξα δὲ ἐφωτιζέτο διὰ 24 ἤλεκτρικῶν λυχνιῶν. Προπορεύετο ὁ ὀδηγὸς τῆς διαδηλώσεως ἡ λαμπαδοφορία ἐκ χειρῶν ἤλεκτρικῶν φανῶν. Ἐν γένει δὲ ὅλη ἡ λαμπαδοφορία συνέκειτο ἐκ 300 ἤλεκτρικῶν φανῶν, καὶ ἀπορροπτικῶς διήλθε διὰ πολλῶν ὁδῶν τῆς πόλεως, διεγείρῃσα πανταχοῦ τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ τὸν θαυμασμόν τῶν θεατῶν.

H ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΤΗΣ ΧΙΟΥ.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

ὑπὸ τοῦ Γάλλου ἀντιναυάρχου Σέρρ.

(Συνέχεια καὶ τέλος.)

ΜΙΑ τῶν περιεργότερων περικοπῶν τοῦ Πολυβίου εἶναι ἐκείνη, ἐν ἣ περιγράφει πῶς οἱ Ῥώδιοι ἐπενόησαν νὰ ὄψασιν περισσώτερον δυνάμιν εἰς τὸ ἔμβολον τῶν πλοίων των. Ἡ περικοπὴ αὕτη δεῖται ἐπεξηγήσεως τινος.

Πάν πλοῖον κῆπος μέγα σύγκειται ἐκ τοῦ σκάφους, ἐκ τοῦ καταστρώματος καὶ ἐκ δύο πλεωρῶν. Κάτωθεν τοῦ καταστρώματος ὁ χώρος λέγεται τὸ κοῖλον ἢ ἡ γαστήρ τοῦ πλοίου· ἄνωθεν τοῦ καταστρώματος κείνται τὰ οἰκήματα, τὸ πηδάλιον κτλ. Εὐνόησον ὅτι ἡ προσοχὴ τοῦ ὑποβρυχίου ἐμβόλου καθίσταται τοσοῦτον δυνατωτέρα, καθ' ὅσον αὕτη γίνεται πλησιέστερον εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ καταστρώματος· προσβάλλον τὸ ἔμβολον ὑψηλότερον καταστρέφει φυσικῶς τὴν λόγην τὰ ἄνω μόνον τοῦ πλοίου· κατώτερον δὲ τὸ ἀποσυνθέτει καὶ ἀνοίγει ὄψην, δι' ἣς τὸ ὕδωρ εισέρχεται ἐλευθέρως. Ἐνταῦθα γεννῶνται δύο ζητήματα. Διὰ τὸ ἔμβολον δὲν εὑρίσκειτο πάντοτε εἰς τὴν καταλληλοτέραν αὐτοῦ θέσιν; Καὶ πῶς δύναται νὰ μεταβληθῆ ἡ θέσις αὕτη ἀναλόγως τῶν περιπετειῶν καὶ τῶν ἰσχυρῶν τῆς συμπλοκῆς; Τῶν ἐρωτήσεων τού-

των τὴν ἀπάντησιν εὑρίσκει τις ἐν αὐτῇ τῇ κατασκευῇ τοῦ ἀρχαίου πολεμικοῦ πλοίου. Τὸ κατάστρωμα τῆς τριήρους καίτα 40 ἐκατοστὰ τοῦ μέτρου ἄνωθεν τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης· τὸ τῆς πενήτηρος κατὰ τὴν ὑψηλότερον. Ὅπως τὸ ἔμβολον κτυπήσῃ τὸ μεταξὺ τοῦ καταστρώματος καὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης μέρος τοῦ πλοίου ἀρκεῖ τὸ ἔμβολον νὰ καταβιβάσθῃ κατὰ 30 ἢ 40 ἐκατοστὰ. Πρὸς τοῦτο δὲν εἶναι ἀνάγκη ἢ νὰ μεταποισθῇ τὸ ἔρμα. Αὕτη ἐν ὀλίγοις εἶναι ἡ τέχνη, ἣν μεταχειρίσθησαν οἱ Ῥώδιοι κατὰ τὴν πολυόροτον ναυμαχίαν τῆς Χίου.

Μεταξὺ τῶν ἐλαφρῶν πλοίων τῶν δύο ἑλληνικῶν στόλων εὑρίσκωμεν ἀναφερομένας τὰς τριημιολίας, πλοῖα ἐλαφρὰ ἄνω συχογόμενου καταστρώματος περιλαμβάνοντα ἀπὸ 100—150 ἀνδρῶν πλήρωμα.

Μεταβαίνωμεν ἄρα εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ Πολυβίου.

Θέσις τῶν πολεμίων. Ὁ Φίλιππος τῆς Μακεδονίας κηρύττει τὸν πόλεμον εἰς τὸν βασιλεῖα Ἀττάλου λεηλατεῖ τὰς ἐπιφανείας αὐτοῦ καὶ πολιτοῖκε τὴν Περγάμον. Βασιλεύοντες δὲ ἐπὶ προγενεστέρως συνθήκης ζητεῖ τὴν συνδρομὴν τοῦ Ζεῦτιδος, ὅστις ἀποφραγεῖ νὰ ἐκτελέσῃ ὅσα ὁ κύριος αὐτοῦ ὑπεστέλλῃ. Ἐν τοσοῦτῳ ὁ Θεοφιλικὸς πεῖθει τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ Ῥωδίου νὰ κηρυχθῶσι κατὰ τοῦ Μακεδόνα κατακτητοῦ, λαμβάνει τὴν διοίκησιν τοῦ στόλου τῶν Ῥωδίων καὶ ἐνοῦται μετὰ τὸν πλοῖον τοῦ Ἀττάλου, τὰ ὅποια ἐκουθέντα αὐτὸς ὁ βασιλεὺς αὐτοπροσώπως. Αἱ ἡνωμένα αὐτὰ ναυτικὰ δυνάμεις ἀποκλείουσι τὸν κόλπον, ἐν ᾧ ὁ στόλος τοῦ Φιλίππου ὑπεστήριξε τὸν πολιορκητικὸν στρατόν. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν συμμαχικῶν στόλων εὑρίσκετο ἐλλημενισμένων παρὰ τὴν Φώκαιαν, μοῖρα δὲ τοῦ στόλου τῶν Ῥωδίων ἐπεστῆριξε παρὰ τὰς Ἀργινοῦσας τὸ θόρειον μέρος τοῦ κόλπου.

Ὁ βασιλεὺς Φίλιππος δυσφορῶν ἐπὶ τῇ ἐραδύτητι τῆς πολιτικῆς καὶ ἀπειλοῦσας παρὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐλλημενισμένου ἰσχυροῦ στόλου, ἠπείρει πῶς νὰ διαφύγῃ τὸν κίνδυνον. Μὴ εὑρίσκων ἄλλην διέξοδον ἀπέπεισε μετὰ τοῦ στόλου καθ' ἣν στιγμήν οἱ ἑλλήβοι του νομιζόντες αὐτὸν ἀσχολούμενον εἰς τὴν πολιορκίαν οὐδαμῶς ἐπερίμενον τοῦτο. Διὰ τὸ αἰφνίδιον τοῦτου ἀπόπλου ἤλπιζεν ὁ Φίλιππος νὰ προλάβῃ καὶ νὰ παρακολουθήσῃ ἐν ἀσφαλείᾳ τὴν παραλίαν μέχρι Σάμου. Ἀλλ' ἡ ἐλπίς του αὕτη ἐματαιώθη, καθότι τὰ πλοῖα τοῦ Ἀττάλου καὶ τοῦ Θεοφιλικου, λαθόντα διαταγὴν, ἤγειραν ἄμεσως τὴν ἀγκυραν καὶ κατεδίωξαν αὐτόν. Ἡ κίνησις αὕτη ἐγένετο ἀτάκτως, διότι οὐδεὶς ἐνόμιζεν ὅτι ὁ Φίλιππος θὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πολιορκίαν τῆς Περγάμου. Οἱ σύμμαχοι ὅμως σπεύσαντες ἐπρόφρασαν τὰ πλοῖα τοῦ Φιλίππου καὶ ἐπεστέθησαν κατ' αὐτῶν, ὁ μὲν Ἀττάλος ἐκ δεξιῶν, ὁ δὲ Θεοφιλικὸς ἐξ ἀριστερῶν. Τότε ὁ Φίλιππος ἐν τῇ κρίσει αὐτῇ θέσει διατάσσει τὴν δεξιὰν πτέρυγαν νὰ στραφῇ καὶ νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν ἑλλήνων, αὐτοὺς δὲ μετὰ τινῶν μικρῶν λέμβων καταφύγει ἐν μέσῃ γραμμῆς τινῶν νήσων, ἐνθα περιμένει, μακρὰν παντὸς κινδύνου, τὴν ἐκβασιν τῆς μάχης. Ὁ στόλος τοῦ Φιλίππου συνέκειτο ἐκ 53 καταφράκτων πλοίων, ὀλίγων ἀφράκτων καὶ 159 λέμβων ἢ πρίστων. Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ στόλου του, ὅπερ δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ προσκαλέσῃ, εἶχε μείνει ἐν Σάμῳ. Οἱ ἀντίπαλοι του εἶχον 65 καταφράκτα πλοῖα, ἐν οἷς συμπεριλαμβάνοντο καὶ τὰ ἐκ Βυζαντίου ἐλθόντα, 9 τριημιολία καὶ 3 τριήρεις.

Ἄμα τὸ πλοῖον τοῦ Ἀττάλου ἤρξατο τῆς ἐπιθέσεως, ὅλα τὰ πλοῖα, χωρὶς ν' ἀναμείνωσι περαιτέρω διαταγὰς, ὤρμησαν εἰς τὴν μάχην.

Ὁ Ἀττάλος πρῶτ' ἐπὶ ὀκτὼ ἑλλήνοισι, κτυπῶ αὐτὴν διὰ τοῦ ἐμβόλου καὶ μετ' ὅλην τὴν ἀνδρίαν τῶν ἐπιβατῶν κατορθοῖ νὰ τὴν βυθίσῃ. Τὸ πλοῖον τοῦ Φιλίππου, ὅπερ ἔφερε καὶ τὴν σημαίαν τοῦ ναυάρχου, συλλαμβάνεται κατὰ παράδοξον τρόπον. Τὸ πλοῖον τοῦτο ἐπιτεθὲν κατὰ τριημιολίας περιπλέκεται διὰ τοῦ ἐμβόλου· εἰς μάτην προσπαθεῖ ὁ πηδάλιοϋχος νὰ τὸ ἐλευθέρωσῃ· τὰ δύο πλοῖα μένουσι κεκολλημένα· τέλος ἐπέρχονται δύο πενήτηρες οἷτινες βυθίζουσι τὸ πλοῖον. Τὸ πλήρωμα ὀλόκληρον ἀπόλλυται καὶ μετ' αὐτοῦ καὶ ὁ Δημοκράτης, ὁ ναύαρχος τοῦ Φιλίππου.

Ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἑτέρου πλοίου οἱ δύο ἀδελφοὶ Διονυσίδωρος καὶ Δεινοκράτης, ναύαρχοι τοῦ Ἀττάλου, διαφεύγουσι παραδόξως τὸν ἔσχατον κίνδυνον. Ὁ πρῶτος εἶχε προσβάλει ἐπιτήρη, καὶ ὁ δεῦτερος ὀκτῆρη· τὸ πλοῖον τοῦ Δεινοκράτους ἔλαθεν αἰφνης κτύπημα ἐμβόλου· ἀναπαύθηκε μὲν τὸ κτύπημα, ἀλλὰ τὸ ἔμβολόν του ἐνεπήρθη εἰς τὸ ἑλληνικὸν πλοῖον στερεῶς. Οἱ Μακεδόνας ἐμάχοντο μετὰ πολλοῦ θάρρους καὶ ὁ Δεινοκράτης ἐκινδύνουσε νὰ περιπέσῃ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅτε ἐπελθὼν ὁ Ἀττάλος κατῶρθε νὰ χωρίσῃ τὰ δύο πλοῖα. Οἱ Μακεδόνας ἐφρονεύθησαν μέχρι τοῦ τελευταίου, ὁ δὲ Ἀττάλος συνέλαβε τὸ πλοῖον κενὸν ὄπως ὀπλιτῶν. Ὁ Διονυσίδωρος ὄρμηξας κατ' ἑλληνικὸν πλοῖον δὲν κατῶρθε νὰ τὸ κτυπήσῃ, ἀλλ' ἐβρίσκαται αἰφνης ἐν μέσῃ ἑλλήνων, οἷτινες μετὰ ἀγρίων φωνῶν ἐπιτίθενται τὸ πλοῖόν του καὶ τὸ πλήρωμα ἀπόλλυνται· ὁ Διονυσίδωρος μετὰ δύο ὁπαδῶν του σώζεται κολυμβῶν καὶ ἐπιβάσει τριημιολίας.

Αἱ δυνάμεις ἦσαν σχεδὸν ἰσοπαλεῖς· ὁ Φίλιππος εἶχε μεγαλύτερον ἀριθμὸν λέμβων ὁ δὲ Ἀττάλος περισσώτερον καταφράκτα. Κατὰ τὴν δεξιὰν πτέρυγαν ἡ νίκη ἔκλινε πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ἀττάλου· κατὰ τὴν ἀριστερὰν δὲ οἱ Ῥώδιοι, οἷτινες ἐν ἀρχῇ τῆς μάχης ἔνεκα λεκανοσφαινεῖς στροφῆς εὐρέθησαν μακρὰν τοῦ ἑλλήρου, εἶχον προφάσει διὰ τῆς ταχύτητος τῶν κοπῶν τὴν ὀπισθοφυλακὴν τῶν Μακεδόνων, καὶ ἤρριζον ἐπιτιθέμενοι κατ' αὐτῆς, ὅτε τὰ πλοῖα τοῦ Φιλίππου στραφέντα ἀντιπαρεστέθησαν κατ' αὐτῶν. Ἐν φωναῖς τῶν ναυτῶν, ἐν ἤχοις σαλπίγγων οἱ δύο στόλοι ὤρμησαν κατ' ἀλλήλων.

Ἐάν οἱ Μακεδόνας δὲν εἶχον ἀναμίξει τὰ μικρὰ μετὰ τῶν μεγάλων πλοίων, ἡ νίκη δὲν θὰ ἔμενεν ἐπὶ πολὺ ἀμφίβολος· ἀλλ' οἱ μικρὰ λέμβοι τῶν Μακεδόνων ὄρμηξας ἐλάφρα κατὰ τῶν μεγάλων πλοίων τῶν Ῥωδίων παρεμπόδιζον τὰς κινήσεις αὐτῶν, καὶ δὲν τοὺς ἄφισον ἐλευθέρως νὰ ποιήσωσι χρήσιν τῆς συνήθους αὐτῶν τακτικῆς, ἣτις συνίστατο εἰς τὸ νὰ διασχίζωσι τὴν γραμμὴν τοῦ ἑλλήρου, νὰ προχωρῶσι καὶ νὰ ὀπισθοδρομῶσιν ἐν εἰρῇ. Ἀλλ' οἱ Ῥώδιοι ἐν μέσῃ τῶν ἐπιθέσεων καὶ τῶν προσβολῶν τούτων μεταχειρίσθησαν τὸ στρατήγημά του, ὡςτε διὰ τῆς ταχείας μεταποίσεως τοῦ ἔρματος κατῶρθησαν τῶν μὲν ἐμβόλων των τὰς προσβολὰς τὰ καταστῆσαι καταστρεπτικὰς, τῶν δὲ ἑλληνικῶν ἐμβόλων τὰ κτυπήματα σχεδὸν ἀκίνδυνα. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ τέχνη αὕτη δὲν ὤφειλεν αὐτοὺς εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, διότι οἱ Μακεδόνας ἠγωνίζοντο μετὰ τοσαύτης ὀρμῆς καὶ ἀνδρίας, ὡςτε πολλὰκις οἱ Ῥώδιοι ἠδύροντο πῶς νὰ καταβάλωσιν αὐτούς.

Τρεῖς πενήτηρες τῶν Ῥωδίων διέτρεψαν κατὰ τὴν ναυμαχίαν μέγαν κίνδυνον· ἡ πενήτηρη, ἣς ἐπέβαινε ὁ ἀρχιναύαρχος Θεοφιλικὸς, ἡ ἑτέρα, ἣς ἐπέβαινε ὁ τρίτοραχος Φιλόστρατος· καὶ ἡ τρίτη, ἣν ἐκυβέρνηε ὁ Αὐτόλυκος καὶ ἣς ἐπέβαινε ὁ Νικόστρατος. Ἡ πενήτηρη αὕτη θρασυσα τὸ ἔμβολόν τῆς κατὰ ἑλληνικὸν πλοῖον, ὅπερ αὐταν-

δρον ἐβυθίσθη, ἐπαθεν εἰς τὴν πρῶταν ὄψην μεγάλην, δι' ἣς εισέρεε τὸ ὕδωρ. Ὁ Αὐτόλυκος καὶ τινες τῶν ἐπιβατῶν τοῦ ἐπολέμησαν ἀνδρείως, καὶ ὁ Αὐτόλυκος ἔπεσε ἕνοπλος εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐν τῇ μεταξὺ ἐφρασεῖ ὁ Θεοφιλικὸς μετὰ τριῶν πλοίων, καὶ δὲν ἤδυνήθη μὲν νὰ σώσῃ τὴν πενήτηρ τοῦ Αὐτόλυκου, ἣτις ἐβυθίσθη, ἐπέφεραν ὅμως τοσαύτην θλάσθη εἰς δύο ἑλληνικὰ πλοῖα, ὡςτε τὸ πλήρωμα αὐτῶν ἠναγκάσθη νὰ τὰ ἐγκαταλείψῃ. Τὴν στιγμήν ἐκείνην περιουκλιθεὶς ὑπὸ πολλῶν λέμβων καὶ καταφράκτων ἀπόλασε τοὺς πλείστους τῶν ὀπλιτῶν του καὶ ἔλαβε τρεῖς πληγὰς. Ὁ Φιλόστρατος ἰδὼν τὸν κίνδυνον τοῦ φίλου ἔσπευσε καὶ τὸν ἐσώθησε νὰ σώσῃ τὸ πλοῖόν του. Ὁ Θεοφιλικὸς καίτοι τετραυματιζόμενος ἐπατέθη πάλιν κατὰ τοῦ ἑλλήρου, τὸ μὲν σῶμα ἔχον ἐξηθενισμένον, τὴν ψυχὴν ὅμως γενναιωτέραν ἔτι ἢ ἐν ἀρχῇ τῆς μάχης.

Ἐπομένως κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην συνεκρήθησαν, ὡςτε εἰπεῖν, δύο μάχαι, ἡ μία εἰς ἀπόστασιν τινα τῆς ἄλλης. Διότι ἡ δεξιὰ πτέρυξ τοῦ Φιλίππου κατὰ τὸ προεγγραμμένον σχέδιον ἔμενε πλησίον τῆς παραλίας, ἐν ᾗ ἡ ἀριστερὰ πτέρυξ, στραφείσα διὰ νὰ συνάραξῃ τὴν ὀπισθοφυλακὴν, ἐμάχετο κατὰ τῶν Ῥωδίων παρὰ τὴν Χίον. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἀττάλος προσέβαλλε τὴν δεξιὰν πτέρυγαν τοῦ Φιλίππου, ἡ αὐτὴ τῆς μάχης μεταφέρθη πρὸς τὰς νήσους, παρὰ τὰς ὁποίας ὁ βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας περιέμενε τὴν ἐκβασιν τῆς συμπλοκῆς. Αἰφνης ὁ Ἀττάλος, ἰδὼν μίαν πενήτηρ του κινδυνεύουσαν νὰ βυθισθῇ ὑπὸ ἑλληνικοῦ πλοίου, σπεύδει εἰς βοήθειάν τῆς μετὰ δύο τετήρησι. Τὸ ἑλληνικὸν πλοῖον φύγει πρὸς τὴν θάλασσαν, ὁ βασιλεὺς δὲ τὸ καταδιώκει ὀρμητικῶς μὲν, ἀλλ' ἀπεριπέπειτος. Τότε ὁ Φίλιππος, βλέπων τὸν Ἀττάλον μακρὰν τῶν πλοίων του, τρέχει μετὰ τέσσαρας πενήτηρας, τρεῖς ἡμιολίας καὶ ὅσας λέμβους εἶχε προχείρους, διότι ἀποκόπτει τὸν ὄρμηον καὶ τὸν ἀναγκάζει νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὴν θάλασσαν. Ὁ Ἀττάλος καταφύγει εἰς Ἐρουβραίαν, καὶ ὁ Φίλιππος κυριεῖται τὰ πλοῖα του καὶ τὰς ἀποσκευὰς των. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Ἀττάλου ἀπέδειξαν μεγάλην ἐπιτηδείτητα· μετέφερον ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὅλα τὰ πολυτιμώτερα ἀντικείμενα τῆς βασιλικῆς ἀποσκευῆς, ὡςτε οἱ ἑλλήβοι καταλαβόντες τὰ πλοῖα ἐβρίσθησαν ἐπὶ τῶν πλουσιῶν σκευῶν καὶ τῶν βασιλικῶν στολῶν, ἐγκαταλείποντες τὴν καταδίωξιν χάριν τῆς λεηλασίας. Χάρης εἰς τὸ στρατήγημα τοῦ ὁ Ἀττάλος κατῶρθε νὰ διαφύγῃ σφίος εἰς Ἐρουβραίαν. Ὁ Φίλιππος, ἤττηθε ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ταύτῃ, ἐπωφεληθῆ τοῦ παθήματος τοῦ Ἀττάλου ὅπως ἀποκρύψῃ τὴν ἡττάν του, καὶ συγκεντρώσας τὸν στόλον του συνεχάρη τὰς στρατιώτας του, ὡς ἐάν ἦσαν νικηταί.

Ἐπὶ τὴν νικῆν αὕτην, ἐπωφεληθῆ τοῦ παθήματος τοῦ Ἀττάλου ὅπως ἀποκρύψῃ τὴν ἡττάν του, καὶ συγκεντρώσας τὸν στόλον του συνεχάρη τὰς στρατιώτας του, ὡς ἐάν ἦσαν νικηταί. Ἐπὶ τὴν νικῆν αὕτην, ἐπωφεληθῆ τοῦ παθήματος τοῦ Ἀττάλου ὅπως ἀποκρύψῃ τὴν ἡττάν του, καὶ συγκεντρώσας τὸν στόλον του συνεχάρη τὰς στρατιώτας του, ὡς ἐάν ἦσαν νικηταί.

Ὁ Φίλιππος, ἤττηθε ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ταύτῃ, ἐπωφεληθῆ τοῦ παθήματος τοῦ Ἀττάλου ὅπως ἀποκρύψῃ τὴν ἡττάν του, καὶ συγκεντρώσας τὸν στόλον του συνεχάρη τὰς στρατιώτας του, ὡς ἐάν ἦσαν νικηταί.

Ἐν τῇ κατά τοῦ στόλου τοῦ Ἀττάλου συμπλοκῇ ὁ Φίλιππος ἀπόλασε μίαν δεκῆρη, μίαν ἐνήρη, μίαν ἐπιτήρη, μίαν ἐξήρη, δέκα κατὰ φράκτα, τρεῖς τριημιολίας καὶ 25 λέμβους μετὰ τὰ πληρώματά των· ἐν δὲ τῇ κατά τῶν Ῥωδίων μάχῃ ἀπόλασε δέκα κατὰ φράκτα καὶ 40 λέμβους· δύο τετήρησι καὶ ἐπτά λέμβοι ἡμιολιω-

τίσθησαν μετὰ τῶν πληρωμάτων αὐτῶν. Ἐκ τοῦ στόλου τοῦ Ἀττάλου δύο μὲν πενήτηρες καὶ μία τριημιολία ἠχμηλωτίσθησαν, τὸ δὲ πλοῖον τοῦ βασιλέως ἐβυθίσθη. Οἱ Ῥώδιοι τέλος ἀπόλασαν δύο πενήτηρες καὶ μίαν τριήρη, ἀλλ' οὐδὲν τῶν πλοίων των περιέπεσον εἰς χεῖρας τοῦ ἑλλήρου. Ἐκ τῶν Ῥωδίων ἐφρονεύθησαν κατὰ τὴν ναυμαχίαν 60 ἄνδρες, ἐκ δὲ τοῦ στόλου τοῦ Ἀττάλου 70. Ὁ Φίλιππος ὅμως ἀπόλασεν φρονεθέντας μὲν 3000 Μακεδόνας ὀπλίτας καὶ 6000 ἄνδρας ἐκ τῶν πληρωμάτων, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν αἰχμαλώτων ἦτο 2000 Μακεδόνας καὶ 700 Αἰγύπτιοι. Τοιαύτη ὑπέρβην ἡ ἐκβασις τῆς ναυμαχίας τῆς Χίου. Ὁ Φίλιππος οἰκισιοποίηθη τὴν νικῆν ὑπὸ δύο προφάσεσι· πρῶτον ὅτι ἐκυριεῖσε τὸ πλοῖον τοῦ βασιλέως Ἀττάλου· δεῦτερον δὲ ὅτι τὴν ἐσπείραν ἡ μάχης ἐλλημενίσθη παρὰ τὸ ἀκρωτήριον Ἀργενίου ἐν μέσῃ τῶν κατασυντετριμμένων πλοίων του. Τὴν ἐπιούσαν συνέλαβε τὰ ἀπομεινάντα αὐτῶν πλοῖα καὶ ἔθαψε τοὺς νεκροὺς του, ζήτην οὕτω νὰ ἐπικυρώσῃ ὅσα σκοπιμῶς διέδοσαν· ἀλλὰ τοῦτο ἦτο μόνον ἀπάτη, καθότι οἱ Ῥώδιοι καὶ ὁ Διονυσίδωρος ἐνεφανίσθησαν πάλιν, προκαλοῦντες αὐτὸν εἰς μάχην, ὁ Φίλιππος δὲν ἐβίβησε τοῦ λιμένος καὶ ἄφρησεν αὐτοὺς νὰ διεέλθωσιν ἀνεσθλήτοι πρὸς τὴν Χίον.

Ἡ περιγραφὴ τοῦ Πολυβίου εἶναι ἀρκούντως σκοτεινὴ, ὡς ἀνωτέρω εἴπωμεν· ἀπ' ἑτέρου ὅμως ὀφείλομεν ν' ἀναγνωρίσωμεν ὅτι ἡ ἐκβασις τῶν συμπάντων, ἡ ἀκρίβεια τῶν λεπτομερειῶν καὶ ὁ χαρακτήρ τῶν ἐπισποδίων μεγάλην ἐμπνεύσει πεποιθέντων ὡς πρὸς τὴν ἀλλήλων τῶν γεγονότων καὶ τὴν πιστὴν ἀφήγησιν αὐτῶν. Ἄλλως τε καθ' ἣν ἐπερχῶν ὁ Πολυβίος ἔγραψε τὴν ἱστορίαν του ἦτο εἰς θέσιν νὰ πληροφορηθῇ παρὰ ναυτῶν, παρευρεθέντων εἰς τὴν μεγάλην ναυμαχίαν.

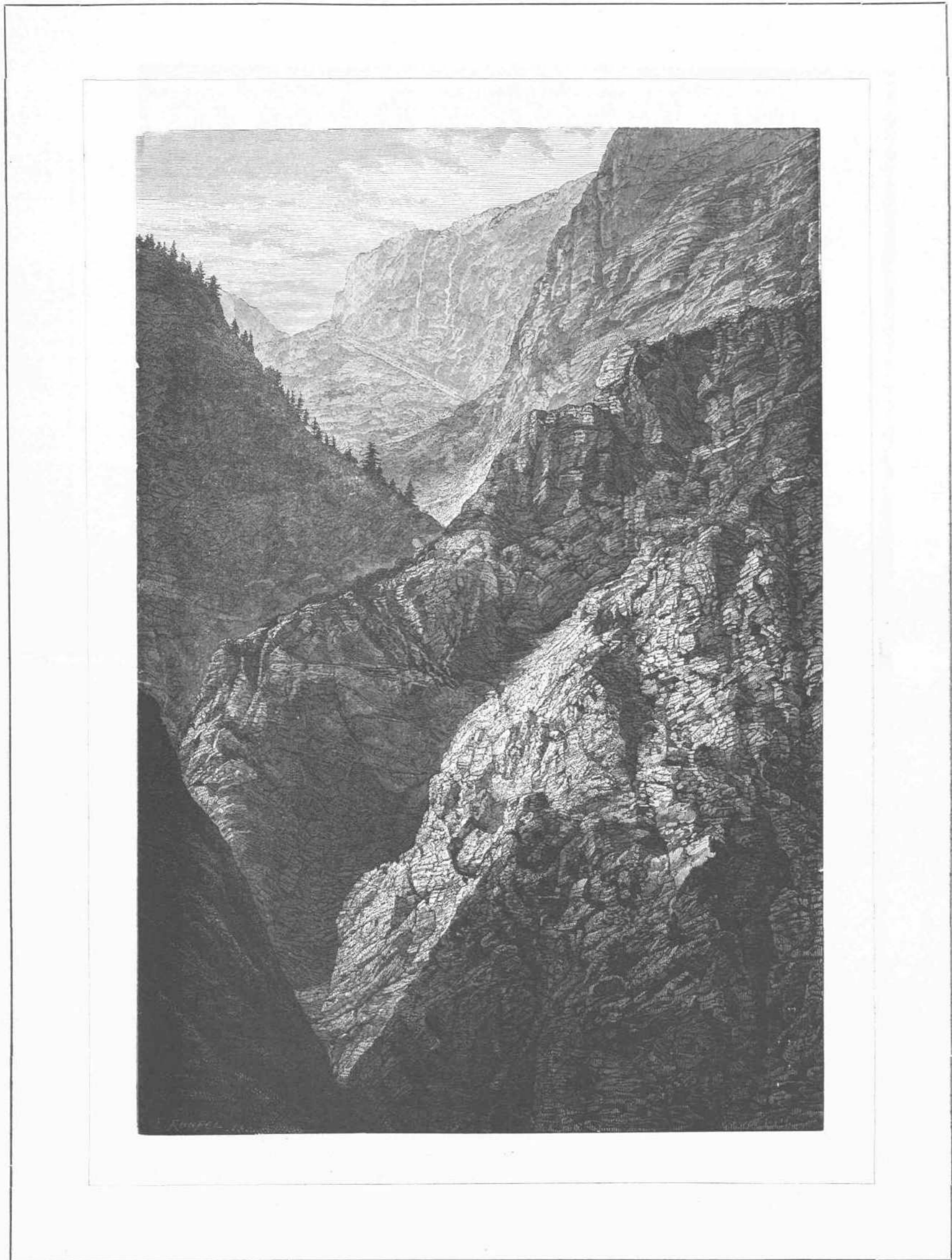
Ἡ ναυμαχία τῆς Χίου εἶναι σελίς πολυτίμος διὰ τοὺς ἀρχαιολόγους, ὡς καὶ διὰ τοὺς ἱστορικούς, διότι παρέχει ἡμῖν περὶ τῶν στόλων τῆς ἀρχαιότητος ὅπως διαφόρους ἰδέας ἐκείνων, ὡς γενεὴ ἐν ἡμῖν ἡ ἀνάγνωσις τῶν παραδόσεων περὶ τοῦ πρώτου Καρχηδονικοῦ πολέμου. Θὰ εἴλω ἡμέρα καθ' ἣν ἡ τεχνικὴ κριτικὴ θὰ ἐπιληφθῇ τῆς συζητήσεως περὶ ὧσιν ἀναφέρει ὁ ἱστορικός, ὁ περιγράφας τὰς ἀρχὰς τοῦ ρωμαϊκοῦ ναυτικοῦ, τὰς ναυμαχίας δηλ. τῶν Μολῶν καὶ τοῦ Ἐκνώμου. Ὅτε δὲ θὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ζητήματος τούτου οὐδένα θὰ ἔχω καλλίτερον ἐπίκουρον κατὰ τοῦ Πολυβίου ἢ αὐτὸν τὸν Πολύβιον.

ΤΟ ΟΡΟΣ ΧΕΛΜΟΣ.

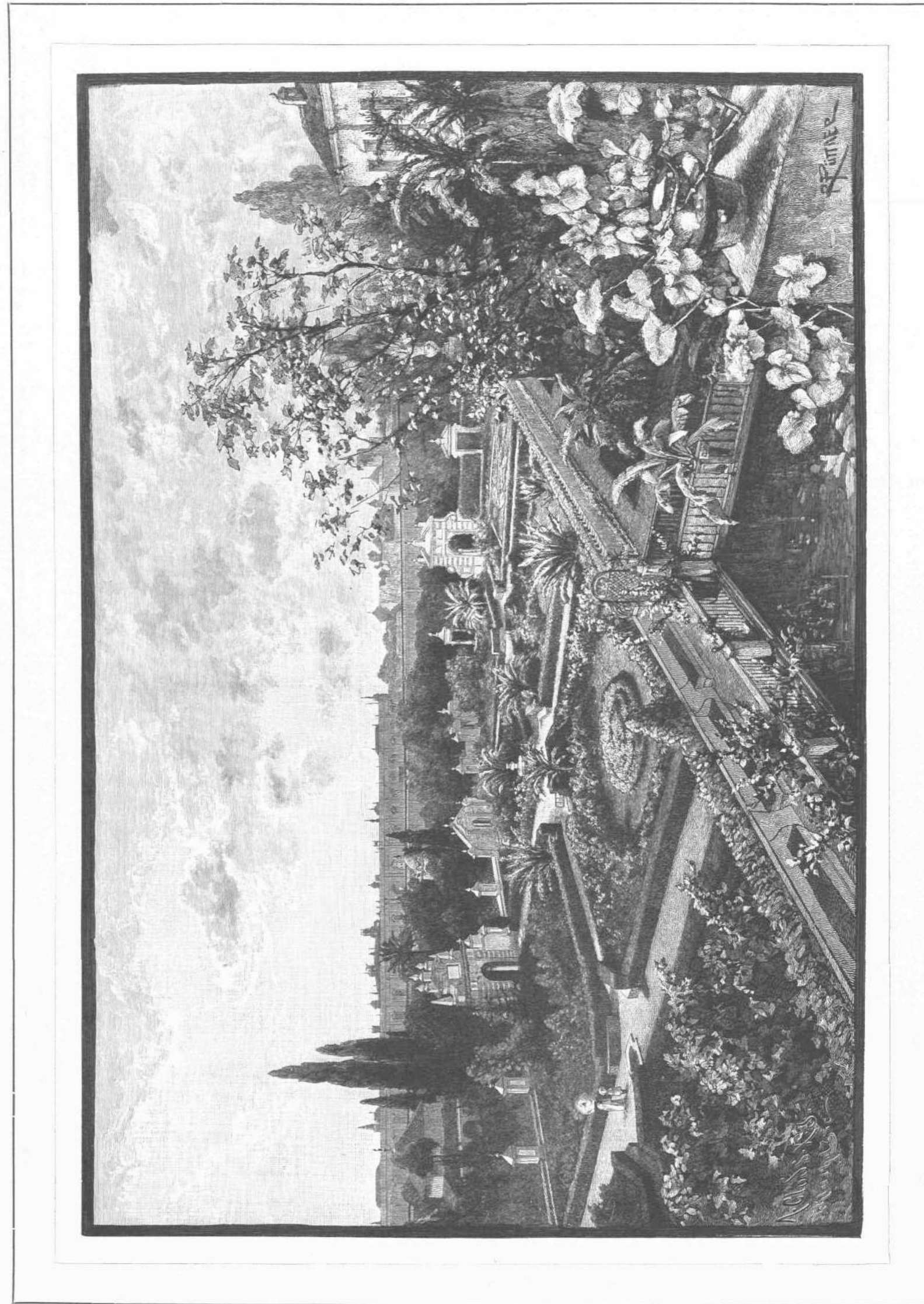
(Μετὰ εἰκόνας, ἄρα σελ. 248.)

Ἐκ περιγραφῆς περιγητοῦ, ἐπισκεφθέντος πρὸ μικροῦ ἐπαρχίας τινος τῆς Ἑλλάδος, ἀποσώμενον τὴν κάτωθι περικοπήν, δι' ἣς ἀποσώμενον τὴν παρατεθειμένην εἰκόνα·

Ἐκ περιγραφῆς περιγητοῦ, ἐπισκεφθέντος πρὸ μικροῦ ἐπαρχίας τινος τῆς Ἑλλάδος, ἀποσώμενον τὴν κάτωθι περικοπήν, δι' ἣς ἀποσώμενον τὴν παρατεθειμένην εἰκόνα·

ΤΟ ΟΡΟΣ ΧΕΛΜΟΣ.

Η ΣΕΒΙΛΛΗ ΚΑΙ ΟΙ ΚΗΤΟΙ ΤΟΥ ΑΚΑΖΑΡ.

Η ΠΟΛΙΣ ΣΕΒΙΛΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΛΚΑΖΑΡ.

(Μετά εικόνας, ἄρ. σελ. 249.)

Η Σεβίλλη, ἡ πρωτεύουσα τῆς ἰσπανικῆς ἐπαρχίας Ἀνδαλουσίας, καίτοι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Γουαδουκίου...

Πότε ἐκτίσθη ἡ πόλις, εἶναι ἄγνωστον. Ἡ παράδοσις ἀποδίδει τὴν κτίσιν αὐτῆς εἰς τὸν Ἡρακλῆ...

Candidit Alcides, renovavit Julius urbem, Restituit Christo Fernandus tertius heros.

(Τὴν πόλιν ἐκτίσεν ὁ Ἀλκιδῆς, ἀνεκαίνισεν ὁ Ἰούλιος [Καῖσαρ], ὁ ἔφηρος Φερδινάνδος Γ'. παρῆδος πάλιν εἰς τοὺς Χριστιανούς.)

Ἐπὶ μακροῦς αἰῶνας ἡ Σεβίλλη ὑπῆρξε ἡ ἐστία τῶν ἐπιστημῶν, τῶν τεχνῶν καὶ τῆς βιομηχανίας...

ἐκείνων· εἰς τὰς γωνίας τῶν οἰκίων, εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας ἱσταται ὁ ὕδροπότης...

Φύσιν μαγευτικότεραν τῆς Σεβίλλης εἶναι ἀδύνατον νὰ φαντασθῆ τις· ὠραῖοι περίπατοι περιβάλλουσι τὴν πόλιν...

Καθήμεν ἄλλοτε πολλὰ μὲ ἐκάλουν, ὄμοις πόθοι εἰς τοὺς μακρὸς ἐκείνου τοῦ πάσχοντος μου στήθους...

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΕΝ ΕΥΦΡΟΝΗ.

«Ὁ πόθος μὲν ἄνθρωπον φέρει, πολλὰς δ' ἀντίμας ἔσθιο στέφανον κλήϊας ἑπιπροσμένον.» Σπυριδίου.

«The day is dark and dreary.» LONGFELLOW.

Τῶν χρόνων μου τῶν παιδικῶν ἐσίγησεν ἡ λύρα, εἰς ἄνεον μὲ ἐξέριψαν τυφλὸς παραλίαν...

Τὰ δικαστὰν ὄνειρα καὶ πάλιν ἀναπλάττει ψευδένας πόθους παισιῶν καὶ αὐτὸς συνκαίλει...

Τὸ ἔαρ πλέον ἔδυσεν ἀπέπτισαν τὰ ἄνθη· ὄργρα τὰ φύλλα πίπτουσιν εἰς τὰ ἕρπ' ἰδέσθ'...

Τ' ἄλση τὰ πρὶν βασιλῆα πνοῆ νῦν μεταβάλλει βορρᾷ ἀγρίου· εἰς ἔσπρον ἀκατέλιπον αἰετούων...

«Ἄλλοτε ἄνθη ἔβαλλον καὶ ζέφυρος ἐφέουσα· συνήνως ἄλλοτε ἤμας φαυρὰ ἤμας Μαῖου· καὶ νῦν ὅποια ἔμεινε τοῦ ὄραματος ἡ νόσος...

Πρῶτον μίαν ζήτησα εἰς θελκτικὴν ἀπάτην, εἰς ὄνειρον ἠλπίσθην, Ἐδὲμ πολλῶν ἐπιπέπων· ἐπίστασα ὁ θελήσεις εἰς πίστιν ἀγνοῦσάν...

Ἀφῆθην ἐνθους, εὐτυχίῃ, τῇ γλυκύνῃ ἔσθῃ, τῇ θελκτικῇ ἀπάτῃ μου τὰ πάντα λησμονήσασα...

Ὀλοὶς φιλῶδοξος κινεῖται μοι ἔστρωσε τὰ στήθη, οὐδὲ χρῆσιν ἐπέθρησα, οὐδ' ἄλλα μεγαλεῖα...

Πλὴν κυβερνῶσι τὴν ζωὴν καθήκοντα καὶ γρηῃ καὶ ἐπιβάλλει· ἡ τιμὴ εἰς τὰ ὄρησιντα πάλιν...

Καθήμεν ἄλλοτε πολλὰ μὲ ἐκάλουν, ὄμοις πόθοι εἰς τοὺς μακρὸς ἐκείνου τοῦ πάσχοντος μου στήθους...

Παρηγορῶν ἦτορα εἰς τὸν Μουσαν τὴν κρήνην· λατρεῖν τὸν Ἀπὸλλωνα, τὰς κήρας θεραπεῖον...

Στανεῶς εἰς τὴν δένδρῳ γῆν, καὶ μὲ κυκλοῦσι ξένοι χωρὶς καρδίαν συμπῆθι πρὸς τὰ δεινὰ τῶν ἄλλων...

Κοιλίαις δακρύων ὄλ' ἡ γῆ! . . . τοὺς ποιητὰς ἐγέλω· ἐπίστασα ὁ θελήσεις εἰς πίστιν ἀγνοῦσάν...

Τὸ αἰθεῖμα πρὸς τὰ δεινὰ συνέδρασε ἡ μήτρα, εἰς τὸ πρῶτον μέτωπον τὴν δάφνην περιθέτει...

Ἐν Σοφίῃ, μηνί Νοεμβρίῳ 1884. Ἰ. Α. Ζερβουδάκης.

ΤΟ ΟΡΦΑΝΟ.

Εἶναι ἄσπ' ὄρομο· νὰ παιδί γλυκὴ, κερτινιαμένο, Μάνα δὲν ἔχει τὸ φτωχό·

Μάνα δὲν ἔχει· τί κακό! Ποῦς ἔχει ποὺ ἔμπορευσε Τὸ ἄμωρον νὰ φθάσῃ, Ἄν εἶχ' ὄσ' ἔχει χάσει, Ἢ μάνα τ' ἄν ἐξοῦσε.

Καὶ τὸ χροσιὸν τὸ δούτυχο μὲ ἀσπλαχνὰ μεγάλη· Βόηκον καιρὸ γὰρ συντροφίαν· Ἢ πεῖν ἀπὸ τῆς μὲν μεριά

Κανείς δὲν τὸ ὄπλησται γιὰ εἶν' στὸν κόσμῳ μόνον· Δὲν εἶχ' ὄσ' ἕνα ἀδελφὸν

Ἄν τὸ γ' ἀπὸ τὸ πλάι του διαβάσει νὰ περάσῃ, Στρέψει τὰ βλέμματα ἄλλοῦ

Ὁλόγημα μαρτυρεῖται τὸ ζωντανὸν κοῦλοδὸν· Ἐπικουρὸν πλέον δὲ αὐτὸ

Δὲν ἔχει μάννα... ἄγ' ἰτὶ κακό! Ποῦς ἔχει ποὺ ἔμπορευσε Τὸ ἄμωρον νὰ φθάσῃ.

Δ. Ι. Καραγιαννῆκης.

ΤΟ ΕΡΗΜΟ ΠΟΥΛΙ.

Ποῦ εἶναι κείνο τὸ πουλί, τ' ἄγγρον καὶ λυπημένον, Ποῦ μέτ' τὰ ὄρατα περασεῖ μὲ μὲν βροχαιομένον...

Ἐκεῖνον εἶναι τὸ πουλί ὅπου γρῖσε τὸ ταῖρι, Καὶ κλαίεται κάθε πρωὶ, βροδοῦ καὶ μεσημέρι.

Ἐκεῖνος εἶναι κινεῖται, τοῦ σιγῆναι τὸ τρυφεῖν, Μὰ κείνο δὲν ἐδούταρε, δὲν ἔκαμε παρῆκει.

Γ. Βαρλαμῆτις.

Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ.

Διήγημα ἐν Αὐστραλίᾳ.

(Συνέχεια.)

Ε.

ΜΕΤΑΞΥ τῶν εὐρισκομένων κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἐν τῷ Παντεχνίῳ ἦτο καὶ ὁ Σμιθ...

— Ἢλα, μικροῦλα, πλησίον μου, νὰ ἴδῃς τί ἔχω διὰ σέ.

Ἡ «πριγκήπισσα» ἤκουσε τοὺς λόγους τούτου· μετὰ αὐθιμῶν ἀνασχυρίσας, διότι ὁ Σμιθ

τῇ ἐνέπνευσε φόβον καὶ ἀνετήγητον ἀποστροφὴν. Ὅτε λοιπὸν εἶδεν τὴν ἀδελφὴν τῆς τρέγουσαν πρὸς αὐτὸν...

— Ἢλα εὐθὺς ἔδω· σοῦ εἶπα ὅτι εἶναι φαρμάκι!

Ἄλλ' ἡ μικρὰ ἦτο ὡσαύτ' μεθυσαμένη ἐκ τῆς ὄσμης τοῦ πνευματώδους ποτοῦ, καὶ ἐσφιγγε...

Πάντες ἐγέλωσαν βλέποντες τὴν σκηνὴν ταύτην. — Εὐγε, εὐγε! ἀνεφώνησαν· ἡ μικροῦλα εἶναι...

Ἡ «πριγκήπισσα» ὄχι φάσαν ἀκούουσα τοὺς ἐνθαρρυντικούς τούτους λόγους, ἀλλὰ δὲν ἐπιστοχώρησε...

— Ἢλα, μικρὰ μου! Ἢλα! Ἄλλ' ὁ Σμιθ ἐκράτει σφιγκτικῶς τὴν αἰχμὰ...

— Θὰ τὸ πῆ, εἶπε μὲ τὴν ἐπιμονὴν ἀνθρώπου μὴ ὄντος πλέον κυρίου τοῦ εαυτοῦ του — θὰ τὸ πῆ, κυρία Πριγκήπισσα...

Πάλιν ἀνεκαίχεσαν ὄλοι, διότι ἠγχιαιστοῦντο νὰ θέλωσι τὴν ἀλαζονεῖαν τῆς «πριγκήπισσας»...

— Ἢγὼ θὰ τὸ πῶ, εἶπεν ἡ δούτυχῆ κόρη ἐκτὸς εαυτῆς, τείνουσα τὴν χεῖρα πρὸς τὸ ποτήριον...

Καθ' ἣν στιγμήν συνέβαινον ταῦτα, χεῖρ στυβάρᾳ εἰσεχώρησε μετὰ τοῦ Σμιθ καὶ τῆς λεῖας του...

Ἡ «πριγκήπισσα» εἶχε συνειδητοῖσιν ἂν ἐξουσιάζῃ τῶν συγκινήσεων τῆς· πᾶσα ἄλλη γυνὴ θὰ ἀνελέτο...

Ἡ «πριγκήπισσα» εἶχε συνειδητοῖσιν ἂν ἐξουσιάζῃ τῶν συγκινήσεων τῆς· πᾶσα ἄλλη γυνὴ θὰ ἀνελέτο...

Τοιαύτη ἦτο τοῦλάχιστον ἡ γνώμη τοῦ Πέτερς, ὅστις ἐπερθεῖς ἐνωρὶς τὴν πρῶτην ἐκείνην...

Τοιαύτη ἦτο τοῦλάχιστον ἡ γνώμη τοῦ Πέτερς, ὅστις ἐπερθεῖς ἐνωρὶς τὴν πρῶτην ἐκείνην...

— Θέλεις νὰ σοῖ δεῖξω τῆς ἀριθμητικῆς τὸ σύστημα μου;

— Ὄ! πόσον ἐπεθόμου νὰ μάθω, εἶπεν ἡ πριγκήπισσα, καταβιάζουσα κατασχυμένη τοὺς ὄφθαλμούς...

Ὁ Πέτερς ἐνωρὶς εἶπε ἡ φιλοτιμία τῆς κόρης προσεδέθη, ἔσπευσε νὰ τῇ εἶπῃ μετὰ γλυκύτητος...

— Συλλογιζομαι νὰ σέ παρακαλέω νὰ ἐλθῃς εἰς τὸ κατάλυμα μου, ὅπου καὶ οἱ δύο θὰ διέλθωμεν ὥρας...

— Ὅταν τελειώσῃ ἡ ἡμέρα ἔξισεν πάντοτε ὦραν τινὰ ἐλευθερίαν, καὶ φωνὴ ἐκτελούεται — μεθ' ὅ τὰ πνεύματα κατεσθάζονται...

καὶ εἰσιεὶ δίδασαζε, προσέθηκε· Ὅταν τελειώσῃ ἡ ἡμέρα ἔξισεν πάντοτε ὦραν τινὰ ἐλευθερίαν...

Ἡ «πριγκήπισσα» εἶχε γένειαι ἄφαντος μετὰ τῆς ἀδελφῆς τῆς, καὶ εἶχε παραχωρήσει τὴν ἐν τῷ μαγαζίῳ θέσιν τῆς...

ΣΓ.

Ἡ ψυχὴ, ἡ ἐνθουσιασμὸς ἐπιδεικτικῆ, κατ' ὁρθεὶ τὰ πάντας διότι ὁ ἐνθουσιασμὸς εἶναι ὁ προκαλῶν τὴν ἐνθουσιασμὸν...

Ὅτε ἡ πριγκήπισσα τὴν ἐπομένῃν πρωῖαν ἐξῆλθε τῆς σκηνῆς ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὴν πηγήν...

Ὅτε ἡ πριγκήπισσα τὴν ἐπομένῃν πρωῖαν ἐξῆλθε τῆς σκηνῆς ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὴν πηγήν...

Ὅτε ἡ πριγκήπισσα τὴν ἐπομένῃν πρωῖαν ἐξῆλθε τῆς σκηνῆς ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὴν πηγήν...

Ὅτε ἡ πριγκήπισσα τὴν ἐπομένῃν πρωῖαν ἐξῆλθε τῆς σκηνῆς ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὴν πηγήν...

Ὅτε ἡ πριγκήπισσα τὴν ἐπομένῃν πρωῖαν ἐξῆλθε τῆς σκηνῆς ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὴν πηγήν...

Ὅτε ἡ πριγκήπισσα τὴν ἐπομένῃν πρωῖαν ἐξῆλθε τῆς σκηνῆς ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὴν πηγήν...

Ὅτε ἡ πριγκήπισσα τὴν ἐπομένῃν πρωῖαν ἐξῆλθε τῆς σκηνῆς ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὴν πηγήν...

Ὅτε ἡ πριγκήπισσα τὴν ἐπομένῃν πρωῖαν ἐξῆλθε τῆς σκηνῆς ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὴν πηγήν...

Ὅτε ἡ πριγκήπισσα τὴν ἐπομένῃν πρωῖαν ἐξῆλθε τῆς σκηνῆς ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὴν πηγήν...

Ὅτε ἡ πριγκήπισσα τὴν ἐπομένῃν πρωῖαν ἐξῆλθε τῆς σκηνῆς ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὴν πηγήν...

Ὅτε ἡ πριγκήπισσα τὴν ἐπομένῃν πρωῖαν ἐξῆλθε τῆς σκηνῆς ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὴν πηγήν...

Ὅτε ἡ πριγκήπισσα τὴν ἐπομένῃν πρωῖαν ἐξῆλθε τῆς σκηνῆς ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὴν πηγήν...

Ὅτε ἡ πριγκήπισσα τὴν ἐπομένῃν πρωῖαν ἐξῆλθε τῆς σκηνῆς ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὴν πηγήν...

Ὅτε ἡ πριγκήπισσα τὴν ἐπομένῃν πρωῖαν ἐξῆλθε τῆς σκηνῆς ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὴν πηγήν...

Ὅτε ἡ πριγκήπισσα τὴν ἐπομένῃν πρωῖαν ἐξῆλθε τῆς σκηνῆς ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὴν πηγήν...

Ὅτε ἡ πριγκήπισσα τὴν ἐπομένῃν πρωῖαν ἐξῆλθε τῆς σκηνῆς ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὴν πηγήν...

Ὅτε ἡ πριγκήπισσα τὴν ἐπομένῃν πρωῖαν ἐξῆλθε τῆς σκηνῆς ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὴν πηγήν...

Ἡ συμφωνία ἐγένετο, καὶ τὴν ἐπομένην ἑσπέραν, περὶ τὴν ὕμνον τοῦ ἡλίου ἢ "πριγκήπισσα" μετέβη εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ ἀριστοκράτου. Κατὰ φιλαρέσκειαν ὅπως γυναικείαν ἢ κόρη εἶχε περιβάλλει τὸν λαμῦν τῆς διὰ μικροῦ λευκοῦ μανθλήσιου, τὸ ὅποιον εἶχε πλύνει καὶ σιδηρώσει ἐπιμελῶς ἰδίαις χερσίν. Ἡ ὄραία τῆς κόμης ἐπιπτε λελουμένη ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς, ἐδάδιζε δὲ μετὰ τῆς ἀνάσεως ἐκείνης, ἥτις εἶναι ἴδια εἰς τὰ τέκνα τῆς φύσεως, ὡν οὔτε ὀχληρὸς στηθόδεσμος περισφίγγει τὸ σῶμα οὔτε στενὸν ὑπόδημα αἰγματοῦται τοὺς πόδας· πλησίον τῆς ἔστραγγεν ἢ μικρὰ ἀδελφὴ τῆς ἐπαρρωμένη ἐπὶ τῶν κυανῶν ταινιῶν, οἵτινες ἐπεκρέμαντε ἐκ τῶν ὤμων τῆς.

Ὁ Πέτρος τὰς περιέμεναν εἰς τὴν εἴσοδον τῆς καλύβης, καὶ ὅταν τὰς εἶδεν ἐρχομένας, ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ εἶχε λάμψιν μειδιάματος. Ἐξ ὅλων τῶν ἐπαγγελμάτων, τὰ ὅποια μετῆλθεν ἀφ' ὧν ἀντιστρατευθεὶς κατὰ τῆς πατρικῆς ἐξουσίας εἰς τὰς μακρὰς του περιπλανήσεις, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ διδασκάλου καὶ παιδαγωγοῦ ἦτο τὸ μόνον, τὸ ὅποιον τῷ ἦτο ἀκόμη ἀγνωστον. Εὐχολον πάλιν θά ἦτο ἂν ἐπρόκειτο νὰ δώσῃ μάθημα τακτικόν, ἀλλὰ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐπρόκειτο νὰ παραχρῆσθῇ ὁδὸς εἰς εὐφροίαν, ἥτις ἴσως οὐδὲ κἂν ὑφίστατο, ἐπρόκειτο νὰ πλασθῇ ἢ δύναμις τοῦ σκεπτεσθαι ἐν ψυχῇ, ἥτις ἴσως οὐδὲ κἂν ἐπιδεκτικὴ τοῦτο ἦτο. Ἀνάγκη λοιπὸν ἦτο νὰ προβῇ τις ἐπὶ ὅσῳ ὅπως ἀγαράκτου, νὰ τολμήσῃ νὰ εἰσδύσῃ εἰς δάσος ἀδιέξοδον. Καὶ ὅταν τὴν εἶδεν εἰσερχομένην εἰς τὴν καλύβην του, τῷ ἐπῆλθε κατὰ νοῦν ὅτι ἴσως εἶναι ἐπιζήμιον νὰ φωτίσῃ τὸ πνεῦμα τῆς κόρης, διότι αὕτη εἶχε θέλητρον φυσικὰ, τὰ ὅποια ἢ ἤνοια τῆς καθίσταν ἐλευθερικώτερα, καὶ ἐνθυμήθη τοὺς μύθους, καθ' οὓς οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ ἠράσθησαν ἐγκοσμίῳν γυναικῶν.

Ζ.

Ἐν τῇ σκηνῇ ὑπῆρχε τράπεζα, ἥτις μετασχηματίσθη εἰς γραφεῖον· σκαμνίων καὶ ἀνεστραμμένων κιδῶντων ἀπετέλουν τὰ καθίσματα. Ἡ "μικροῦλα," ἥτις κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην κατεῖχεν ἄκουσα θέσιν φύλακος, ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς τραπέζης. Ὁ ἀριστοκράτης προσέειπεν ὅτι τὸ ἔργον του δὲν ἦτο εὐκόλον, ἀλλ' αἱ δυσκολίαι δὲν προσῆλθον ὅταν τὰς ἐπερίμενε, διότι ἡ πριγκήπισσα ἦτο ἐκτάκτου εὐφροίας· τὸ πνεῦμά τῆς ὡμοίαν ἄδάμαντα, οὐ καθ' ἑκάστην ἀπακαλύπτει μίαν φεγγισθῶς ἐπιφάνεια. Ἀμέσως ἀντελαμβάνετο ὅλων, καὶ ὅτι ἄπαξ ἐμάνθανεν, οὐδέποτε ἐληθρόναι. Συνήθως τὰ παιδία διδάσκονται ὡς οἱ φυττακοὶ, ἀλλὰ παρὰ τῇ κόρῃ ταύτῃ ἡ διδασκαλία ἐθαίνεν ἀπροσκόπως· ἐν τούτοις ὅμως ὑπῆρχον διὰ τὸν διδασκαλον καὶ δυσκολίαι τιναί, περὶ ὧν ἡ μαθήτρια οὐδὲ ἰδεῖν εἶχεν. Πῶς νὰ τῇ ἐξηγήσῃ διὰ τὸ ὅτι ὄρατοι ὀφθαλμοὶ τῆς καὶ ἡ μέλαινα κόμη τῆς διήγειρον ἐν αὐτῷ ἰδέας, ἅς δὲν περιείχον οὔτε ἡ γραμματικὴ οὔτε ἡ γεωγραφία; Πῶς νὰ τῇ ἐκφράσῃ διὰ ποῖον λόγον μετὰ τὸ τέλος τοῦ μαθήματος περιωρίζετο νὰ τῇ ἀποτείνῃ ψυχρὸν χαιρετισμόν, ἐν ᾧ ἐφίλει τὴν "μικροῦλαν" εἰς τὸ μέτωπον; Μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ προσκόμματα τὰ μαθήματα ἤρξαντο ἐπιφέροντα τὰ ἀποτελέσματά των. Ἡ "πριγκήπισσα" ἐνόμιζεν ὅτι μέχρι τοῦδε ἐδάδιζε κεκλεισμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς, κεκλεισμένοις τοῖς ὤσιν· οὐδέποτε ἐφαντάσθη ὅτι ὁ κόσμος, ὃν ἤρχιζε διαβλέπουσα διὰ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ παιδαγωγοῦ τῆς, ἦτο ὄρατος τοσοῦτον. Μανθάνουσα καθ' ἑκάστην περισσότερα ἐγίνετο καὶ καλλιτέρα, συμβιβαστικώτερα, καὶ ἤρξατο συγχωροῦσα τοῖς ἔχθροῖς, ὡς ἐθεώρει πρότερον τοὺς ἄλλους ὀρόκτας, οἵτινες ἐμαίνοντο θέλοντες

ταὶ αὐτὴν ἐξουσιαζομένην ὑπὸ τοῦ ἀριστοκράτου. Ὅταν ἀπῆρχετο ἡ κόρη τῆς σκηνῆς του, ὕψηλὴν κρατοῦσα τὴν κεφαλὴν καὶ ἐν χερσὶ τὰ διδύκτα, συνοδευομένη ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς τῆς, οἱ ἄνθρωποι τὴν παρηκολούθουν μὲ θλέμματα εἰρωνικά, διότι ὅλοι ἐπιθυμοῦν νὰ χαριεντισθῶσι πρὸς αὐτὴν, ἥτις ἔμεινε ἀπαθὴς εἰς ὅλας τὰς προσπάθειάς των. Ὡς ἐκ τούτου καθ' ἑκάστην ἤϊσανε καὶ τὸ μῖσος κατὰ τοῦ διδασκάλου τῆς, τὸ ὅποιον μῖσος δὲν ἐζήτει ἢ ἀφορμὴν ὅπως ἐκραγῆ.

(Ἐπειτα ἡ συνέχεια.)

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΕΙΣ ἈΝΩ ΑἴΓΥΠΤΟΝ.

ὑπὸ Σ. Κρητικῆς.

(Μετὰ εἰκόνας. Συνέχεια.)

ΜΕΤΑ ταῦτα ἐπιδοκίμασεν εἰς τὸ πλοῖον καὶ πλεύσαντες πρὸς τὰ ἄνω μίαν ὥραν καὶ πλεόν ἐφθάσαμεν εἰς τινὰ νῆσον ὀνομαζομένην "τὰ ἀνάκτορα τῆς κόρης." Ἀντικρὸ δ' αὐτῆς πρὸς ἀνατολὰς κείται θράχος παριστάνων γιγαντιαῖον εἶδος, ἄνευ κεφαλῆς ὄμοια. Ἡ νῆσος αὕτη πιθανῶς εἶναι ἢ κατὰ τοὺς Ἑλληνας "νῆσος τῆς Ἰσιδος," ὅπου ἦσαν διάφοροι οἰκοδομαὶ μεγαλοπρεπεῖς καὶ θαυμάσια ἀνάκτορα καὶ ναοί. Καὶ ἦδη φαίνονται, τὰ εἰρηπια τείχους περὶ τὴν νῆσον ὄλην. Σώζονται δ' εἰσὶ εἰς μέγας ναοὺς, ἔχων δύο προπύλαια μετὰ πολύων κρατούμενα ὑπὸ κίονων ἀναβαίνοντα διὰ πολλῶν κλιμάκων· πρόναον οὐχὶ μέγαλον ἐνεάστουλον, τρεῖς αἰθούσας καὶ ἱερόν. Καθῶς καὶ ἕτερος μικρὸς ναὸς ὅπως ἀέριαιος βασταζόμενος ὑπὸ 14 κίονων ἐπὶ θωρακείου κατὰ τὸ ἦμισυ τοῦ ὕψους ἔχων καὶ κατὰ τὰς γωνίας τεῖχη πυραμιδοειδῆ. Κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ πολῶνος ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς ὑπάρχει ἐπὶ πίνακος τετραγώνου γαλλιστὶ γεγραμμένη ἢ ὑπὸ τῶν Γάλλων κατακτήσει τῆς Αἰγύπτου. Λέγουσα τὸ ἔτος τῆς Δημοκρατίας, ἀφ' οὗ κατατροπώθησαν εἰς τὰς πυραμίδας οἱ Μαμελοῦκοι στρατηγόντος τοῦ Βοναπάρτου· τὰ γαλλικὰ ὅπλα ἐφύλασαν τροπαιοῦχα ἕως ἐδῶ καὶ ἔπονται τὰ ὀνόματα τῶν στρατηγῶν καὶ τὸ ἔτος 1799.

Ἀντικρὸ δὲ τῆς νῆσου πρὸς τὴν ἀνατολικὴν ὄχθην ὑπάρχει ναὸς τῆς ῥωμαϊκῆς προπαγάνδας, ὁ ὅποιος, ἠεροδομήθη χάριν προσηλυτισμοῦ· ἀποθάντος ὅμως μεταῖον τοῦ σκοποῦ, ἔμεινε ἦδη ἔρημος. Κατόπιν ἐπιθάντες τοῦ πλοίου κατήλθοντες εἰς τὸ ἐπίγειον, ὅπου σχηματίζεται εἶδος λίμνης καὶ ἐκείθεν ἐπιθάντες τῶν ἴσων ἐφθάσαμεν εἰς τὴν νῦν πόλιν Ἀσουάν, ἔνθα ἐπὶ τῆς ὄχθης ὑπάρχουν δύο μεγάλα δένδρα ἐκ τῶν πολλῶν τῆς Αἰγύπτου τῶν ὀνομαζομένων λιμπάχ, καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτῶν μᾶς προσεφέρθη ἡ φιλοξενία.

Ῥίπτοντες τὸ θλέμμα ἐπὶ τῆς φυσικῆς καταστάσεως τοῦ πρώτου τοῦτου καταρράκτου τοῦ Νεῖλου παρὰ τὴν Ἀσουάν, περιγράφοντες τὴν ἐποψὴν του ἀπὸ τὴν ἀναφερομένην νῆσον τῆς Ἰσιδος, 2 1/2, ὥρας ἀπέχουσαν τῆς νῦν πόλεως.

Ὁ δημογυργὸς θεὸς ἐκφανθόνθρας τὸν γίγαντα τοῦτον τῶν ποταμῶν κατὰ τὴν πρώτην του ὀρμὴν οὐ μόνον γαίης καταξέσχισε καὶ κατέσκαψε, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ γρανιτοφόρα ὄρη κατεκρήμισε καὶ κατέσπασεν. Οὕτε αὐτὰ λέγω ἤδονήθησαν νὰ κρατήσουν τὴν ὀρμὴν του. Κατὰ τὴν πάροδόν του λοιπὸν ἐσχημάτισε χαράδρας, νησιῖα καὶ

σκοπέλους καὶ χυνομένους κατὰ διαφόρους διευθύνσεις συνονοῦται ἐπὶ τέλους ποῦ καὶ ποῦ σχηματίζων ἐπίγειον ἢ λίμνην, εἰς Συήνην ἀρίνων ἔμπροσθέν τῆς νῆσον δένδρῶφυτον ὀνομαζομένην ἦδη Γαρμποῦ-Σουάν.

Ἡ νῦν πόλις Ἀσουάν (Συήνη) ἢ πλήρης ἄλλοτε περιφρήμων ἀρχαίων οἰκοδομῶν δὲν σώζει ἢ πληθὺν εἰρηπίων, ἀφ' ὧν καὶ ἐξ ὧν ἦδη οἰκοδομοῦνται νέα ὡς ὅπως αἱ οἰκίαι εἶνε καλά καὶ ὕψηλαί ὄλη, κατὰ τὸ ἦμισυ αἱ πλείουςτα λιθόκτιστοι. Περιεῖχε ἕως 8,000 κατοίκ. χριστιανούς κόπτας ὀλίγους ἕως 15—20 οἰκογενεῖας καὶ 3 Ἑλληνας ἐμπόρους, ὁ δὲ εἰς Κύπριος οἰκογενεὶαρχῆς σύζυγον ἔχων ἑλληνίδα, ἄλλως τε ὁπῆσιον φαινόμενον εἰς τοὺς ἐν ἄνω Αἰγύπτῳ κατοικοῦντας Ἑλληνας. Τέλος πάντων ἀφ' οὗ πολλὰ περιηγήθημεν ἐπανήλθοντες εἰς τὸ ἀτμόπλοιον πρὸς τὸ ἑσπέρα καὶ δευπνήσαντες μετ' ὀρέξεως ἐκοιμήθημεν γλυκώτατον ὕπνον.

Πρὶν εἶτι ἐξημερώσῃ ἤρχισεν ἡ ἐκφόρτωσις τοῦ πλοίου καὶ ἡ διὰ τῶν καμήλων μεταφορὰ πρὸς τὸν καταρράκτην. Ἐπὶ τῆς πλημμύρας τοῦ Νεῖλου ὁ καταρράκτης ἐν μέρει εἶνε διασπαστός, διότι τὸ ὕδωρ τότε ἀνυψοῦται καὶ κάθε πλοῖον καὶ αὐτὸ τὸ ἀτμόπλοιον δύναται νὰ πλέῃ καὶ τότε ἄλλως τε σκεπάζονται τὰ ἦδη φαινόμενα νησιῖα καὶ θράχοι ἐντὸς τοῦ καταρράκτου. Χρειαζέται δὲ μεγάλη πείρα ἵνα μὴ προσκρούσῃ τότε τὸ πλοῖον ἐπὶ θράχου, γνομένου τότε ὑφάλου. Ἀλλ' οἱ διαπλέοντες τὸν Νεῖλον Ἀραβες εἶνε ἐμπειρότατοι. Πρὸ τῆς ὕψεως τοῦ ἡλίου ἐπαράσασεν μετὰ τοῦ Πασᾶ καὶ τοῦ κ. Σπόρα εἰς τὴν πρὸς δυσμὰς ὄχθην διὰ ν' ἀναθώμεν τὸ ὄρος, ὁ ἀνωτέρω ἀνέφερον, ἀφ' οὗ τηρεῖται ἀρχαῖον οἰκοδόμημα λελαζευμένον ἐντὸς τοῦ ὄρους.

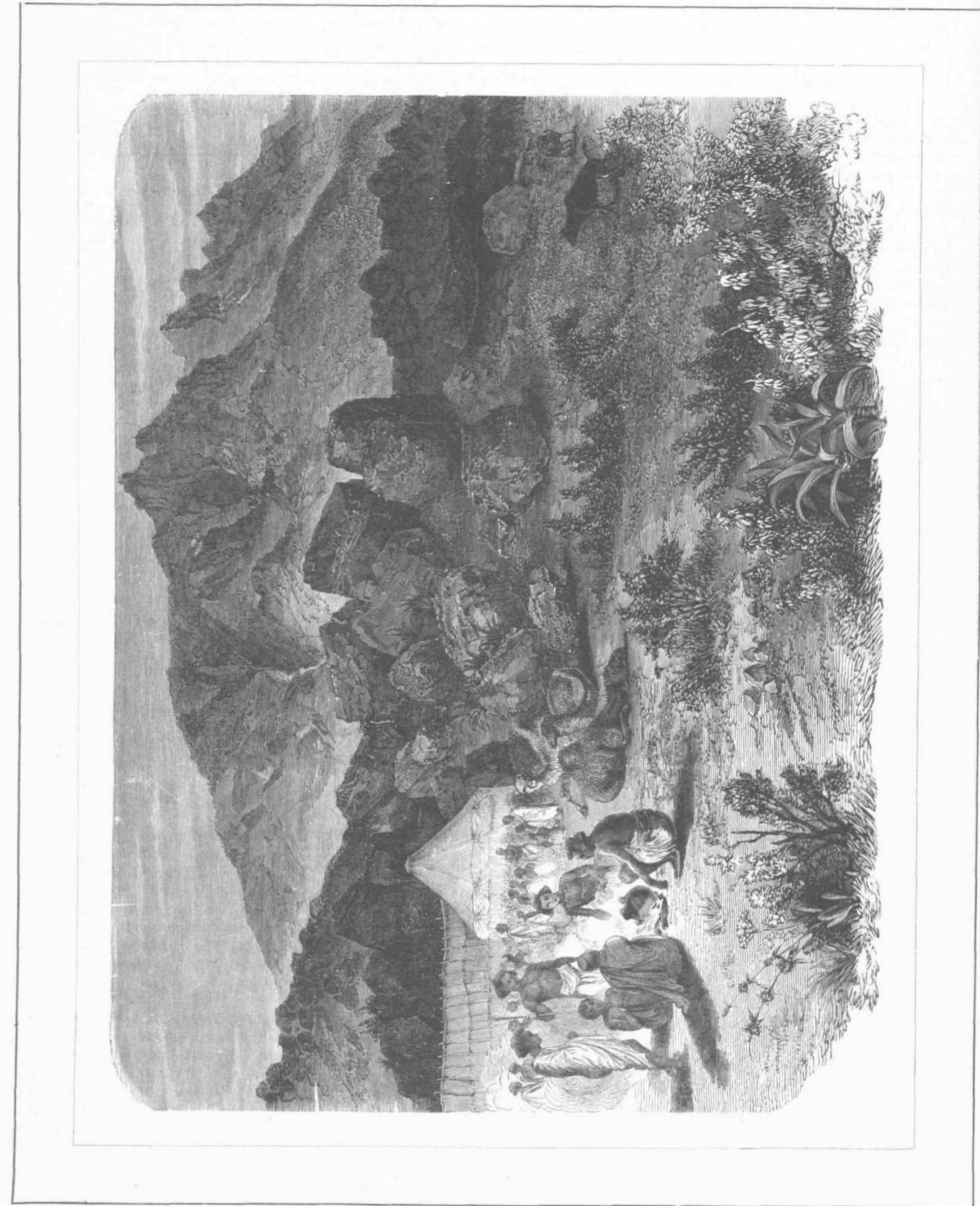
Ἡ ἀνάβασις ὅμως κατὴνα δύσκολος, διότι τὸ ἔδαφος ἦτο κεκαλυμμένον ἀπὸ παχέων ἄμμων καὶ ἡναγκαζόμεθα ν' ἀναβαίνοντες καθέτως τὸ ἀμμοσκεπὲς τοῦτο ὄρος. Συναμιλλόμενος δὲ μετὰ τοῦ Πασᾶ τίς ν' ἀναβῇ πρώτος παρετήρησα ὅτι ὁ πασᾶς εὐκολώτερον ἡμῶν ἀνέβαινε. Ἀφ' οὗ δὲ ἐδοκιμάζομεν ὄλην τὴν δύναμιν τοῦ σώματος μας καὶ τὴν ταχύτητα τῶν ποδῶν μας ἐπὶ τέλους ἐξηπλωνόμεθα ἀσθμαίνοντες. Τοῦτο πολλάκις ἐπαναλήθη. Τέλος ἀνέβημεν τὸ ὄρος ἐξ Ἀνατολῶν, ὅπου ὑπάρχει ἐντὸς τοῦ θράχου λελαζευμένον μέγα οἰκοδόμημα μὲ ἀρθωτάτας ἐν τῷ θράχῳ λελαζευμένους καὶ ἔχων διαφόρους αἰθούσας καὶ δωμάτια, τὰ πλείστα ἄμμο κωσώμενα. Φαίνεται ὅτι ἐντὸς προχωρεῖ εἰς μέγα διάστημα. Ἐπὶ τῆς στήγης τοῦ ὑπογείου τούτου σώζεται πλίνθινον ἡρειπωμένον οἰκοδόμημα, τὸ ὅποιον ἦν ἐκκλησίαι Κοπτιῶν.

Ἀναβάντες τὴν κορυφὴν κατοπτεῦσαμεν καὶ ἐκ τοῦ ὕψους τὸν ὄρατον ἐκαίνον ὀρίζοντα, τὸν καταθεῶντα καταρράκτην καὶ τὰ ἐν αὐτῇ νησιῖα, σχηματίζοντα μαγνητικώτατον τῷ ὄντι θέαμα. Ἐπλησίαζε δὲ ἡ νύξ νὰ καλύψῃ μὲ τὸν μαῦρον πέπλον τῆς τὴν ὑφῆλιον, ὅτε ἤρχισαμεν τὴν κατάβασιν μὴ ὅσον δεσπῶς δύσκολον.

Ἐπανήλθοντες εἰς τὸ ἀτμόπλοιον ἡ νύξ ὄραία τῷ ὄντι καὶ γεωγεωγικῇ, ἂν καὶ ἡ Σελήνη κρύπτεται ἦδη, οἱ ἀστέραι ὅμως τοῦ οὐρανοῦ ἀκτινοβολοῦν ὡς ἀδάμαντες.

Ἀναπολήσας τὴν ἐπίσημον ταύτην νύκτα, καθ' ἣν γίνεται ἡ Ἀνάστασις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀδύνατον ἦτο νὰ μὴ κοιμηθῶ ἀπὸ ἀθωμίας καὶ θλίψιν εὐρισκόμενος εἰς τόπον, ὅπου δὲν ἔ' ἄκουσα τὸ χροσοῦν καὶ εὐάγγελον ἔπος "Χριστὸς ἀνέστη". Ζήθι ἔσπε, ὦ θεῖα νύξ τοῦ Χριστοῦ!

Ἡ 31 Μαρτίου ἀνέτειλε πράγματι λαμπρὰ ὡς εἶνε λαμπρὰ καὶ χαρμόσυνος δι' ὅλον τὸν χριστιανικὸν κόσμον. Καὶ ὅμως φυσικὰ δι' ἐμὲ εἶνε ἡμέρα ἀθωμίας μακρὰν τῆς φίλης πατρίδος,

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΕΝΣΑΝ. (Περιοδεία εἰς ἄνω Αἴγυπτον ὑπὸ Σ. Κρητικῆς.)

μακρὰν τῶν συγγενῶν καὶ φίλων μου. Ἐτι δὲ πλεον δεῖ ἀποχωρεῖν σήμερον τὸν εὐγενῆ μου φίλον Τζαφέρ πασὰν καὶ τὸν ἀτυχῆ συναθλιγῆν μου κ. Σπύραν.

Ἐγερθεὶς τὸ πρωτὸ ὑπὸ τῶν θύρων τῆς ἐκφορτώσεως τοῦ ἀτμοπλοίου ἐνηγκαλισθὲν τὸν ἀδελφὸν Σπύραν καὶ ἐκάμαμεν τὸ "Χριστὸς ἀνέστη" ῥίψαντες ἐν δάκρυ θλίψεως διὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν μας ἀπὸ τῆς φίλης πατρίδος καὶ διὰ τὸν ἀποχωρισμὸν μας. Εἶπε τῷ ὄντι θλιθερὸν νὰ στερῆται τις φίλον ἐν τοιαύτῃ ξενιτειᾷ. Ἀνέβην λοιπὸν πάλιν τὸν καταρράκτην καὶ μέχρι τινὸς συνώδευσα τὸν πασὰ καὶ τὸν Σπύραν, ὅπου τοὺς ἀπεχαίρετσα εὐχόμενος αὐτοὺς ἐγκαρδίως αἰσιᾶν τὴν ἐπιστροφὴν. Κατέβην δὲ διὰ τῆς λέμβου τοῦ ἀτμοπλοίου τὸν καταρράκτην καὶ ἦλθον πάλιν εἰς τὴν πόλιν Ἀσουάν μετὰ τοῦ ἐκ Θάσου Νικολάου Σωτηριάδου, ὅπου εὐρονε τέσσαρας Ἕλληνας, ὧν οἱ δύο παντοπώλαι, οἵτινες ἄμα μὰς εἶδον ἤρχισαν τοὺς πυροβόλους ἐκ τῆς χαρᾶς τῶν κρᾶζοντες τὸ "Χριστὸς ἀνέστη", καὶ προσφώνοντες ἡμῖν τὸ κόκκινον αὐτῶν τῆς λαμπρᾶς. Ἡ τοιαύτῃ συνάντησις ἐν χώρᾳ μαύρων ἦτο τῷ ὄντι συγκινητικώτατη! ἔπειτα ὁ ἄνθρωπος γεννηθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς εἰς ἔθιμα καὶ ἔθνη θρησκευτικὰ καὶ πατρικὰ, εἶνε δυστυχῆς ὅταν ὄν δύναιται ν' ἀπολαύῃ τῶν ἠθικῶν τούτων ἡδονῶν. Οἱ Ἕλληνες φύσει ζωοφροὶ καὶ ἀκριβεῖς εἰς τὰ ἔθιμα τῆς πατρίδος τῶν, ὅπου καὶ ἂν εὐρεθῶν πάντοτε ἀκούονται, πάντοτε θά κάμουν ὡς Ἕλληνας.

Ἐν ἄνω Αἰγύπτῳ ἴδιως οἱ ὀλίγοι εὐρισκόμενοι καὶ ἐμπορεύμενοι Ἕλληνας ζοῦν ὡς δεσπόται καὶ κύριοι τῶν λοιπῶν φελλάχων καὶ Κοπτῶν, χάρις εἰς τὴν Αἰγυπτιακὴν κυβερνήσιν, ἣτις παρέχει αὐτοῖς πᾶσαν ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τῶν. Ἄλλ' οὐχὶ ὅμως τόσον ὡς ἄλλοτε.

Εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἶσθαι ἂν καὶ ἐν τῇ Ἄνω Αἰγύπτῳ οἱ εὐρισκόμενοι Ἕλληνας ἐλάμβανον ἐλληνίδας συζύγους. Τοῦτο ἤθελε μεγάλως συντελεῖν εἰς τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἀτυχῶς ὅμως σπάνιοι ἐν τῇ Ἄνω Αἰγύπτῳ νυμφεύμενοι καὶ οἱ πλείστοι ἔχουσι γυναῖκας ἐθνοπίας.

(Ἐπεται τὸ τέλος.)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΑ.

Μίλτωνος "Ὁ ἀπολεσθεὶς Παραδεισος". Μετάφρασις Ἀλεξάνδρου Σ. Κασοδαγλή. Ἐν Λειψίᾳ 1885. Τεύχος Α'. — Πρῶτον ἦδη μεταφράζεται ἐμμέτρως εἰς τὴν γλῶσσαν ἡμῶν τὸ ἀριστούργημα τοῦτο τῆς Ἀγγλικῆς Φιλολογίας, ὁ "Ἀπολεσθεὶς Παράδεισος", ἡ μεγαλοπρεπὴς ἐποποιία, ἣτις ἀναθεῖται τὸν ποιητὴν αὐτῆς, Ἰωάννην Μίλτωναν, εἰς τὴν τάξιν τοῦ Ὁμήρου, τοῦ Δάντου, τοῦ Τάσσου καὶ Ἀρίστου. Ὁ Μίλτων, λαθὼν μέρος εἰς τὰς πολιτικὰς παραχρᾶς τῆς πατρίδος του ἐπὶ Κρομβέλλου, ἐγκατέλιπε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς τούτου τὴν πολιτικὴν καὶ ἀφιερῶθη ἐντελῶς εἰς τὴν ποιήσιν, πρὸς ἣν ἀνέκαθεν ἤσθάνετο κλίσιν μεγάλην. Περιοδεύων δ' ἐν Ἰταλίᾳ συνέλαβε τὴν ἰδέαν τοῦ Ποιήματός του· ἀλλὰ πρὶν ἢ προβῆ εἰς συγγραφὴν αὐτοῦ ἀπέλασε τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν διὰ καὶ ἡλιακῆσθαι τὸ

ὄπαγορεύσθαι εἰς τὴν σύζυγόν του καὶ τὰς δύο θυγατέρας του, αἵτινες ἔγραφον ἀντ' αὐτοῦ. Τὸ ἔργον ἐτελείωσεν ἐν ἔτει 1667, καὶ ὁ Μίλτων, πτωχὸς ὢν καὶ ἀβήματος, τὸ ἐπώλησεν εἰς βιβλιοπώλην τοῦ Λονδίνου ἀντὶ 30 λιπῶν! Τὸ ποίημα ἄμα θεματοειδὲν ἐλαχίστην παρήγγαεν ἐντόπωσιν, καὶ μάλιστα ἐθεωρήθη ὑπὸ τινῶν ὡς ἀποκείμενον νοσοῦσης κεφαλῆς· μάλιστα εἰκασίαν ἔτη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μίλτωνος ὁ Ἀδδισων ἀνεκέρουεν ἐν τῇ "Παρατρητῇ" τὴν ἔσχατον μεγαλοφυῶν τὸν ποιητοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης διατηρεῖται ὁ "Ἀπολεσθεὶς Παράδεισος" τὸ καύχημα τῆς Ἀγγλίας, οἱ δὲ σοφώτεροι τῶν χριστιανῶν ἄνθρωπων τῶν ἐθνῶν θεωροῦσιν αὐτὸ ὡς ἐν τῶν ἐσχατοτέρων προτύπων τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος.

Υπάρχουσι μὲν καὶ ἐν τῇ ποιήματι τούτῳ περιγραφαὶ γεωγραφικαὶ ὑπὲρ τὰ δέον ἐκτεταμέναι, εὐρηται πολλά τεχνικὰ ἐκφράσεις καὶ ὑποθέσεις ἀλλοκοταί, ἀλλὰ τὰ ἐλαττώματα ταῦτα εἶναι μὴδὲν ἀπάναντι τῆς ωραιότητος τοῦ βίου, καὶ ἀπάναντι τῶν ἀμύμων εἰκόνων, ἐν αἷς ἴδιως προεξέρχεται ἡ εἰκὼν τοῦ Σατανᾶ. — Τοιοῦτο τὸ ποίημα, οὗ τὴν μετάφρασιν παρουσιάζει ἡμῖν ὁ κ. Κασοδαγλῆς, ἀντὶ τῆς ἡμετέρας καὶ τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν καὶ τὴν ἡμετέραν, καὶ πιστῶς μεταδόσας ἡμῖν τὰς καλλονὰς τοῦ πρωτοτύπου. Ὁμολογοῦμεν ὅτι τὴν μετάφρασιν τοιοῦτου ἔργου ἐθεωροῦμεν πάντοτε λιαν δυσχερῆ καὶ μάλιστα ἐν γλώσσῃ εἰσεῖται ἀμόρφω, οἷα ἡ ἡμετέρα· διελλόντες ὅμως τὸ πρῶτον ἐκδοθὲν τεύχος εὐρονε τὴν μετάφρασιν λιαν ἐπιτυχῆ καὶ εὐχόμεθα νὰ ἴδωμεν συντόμως δημοσιεύμενα καὶ τὰ ἄλλα. Τὴν ἐκδοσιν, ἐπιμελοτάτην καὶ ὄλα, καθωραϊζοῦσι καὶ κομψοτάται εἰκόνες, ἀφειλόμεναι εἰς τὴν γραφίδα τοῦ ἐξόχου Γάλλου DORE. Συμπληρουμένου τοῦ ἔργου ἀποτελεσθήσεται τόμος ὀκτώδης καὶ πολυτελεστάτος.

Νέον μέσον κατὰ τῆς φυλλοξήρας. Νέα ἀνακάλυψις, ἣν ἔκαμεν ἐσχάτως εἰς χημικὸς ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ τῆς Καλλιφορνίας, θὰ ἐφελέσθαι θεδαίως τὴν προσοχὴν τῶν ἀμπελοφυτῶν καὶ κτηματιῶν. Ὁ χημικὸς οὗτος, ὀνόματι Βάουερ, εὐρονε ὅτι οἱ ἄτμοι οἱ ἀπὸ τοῦ ὕδραργύρου ἀναπεμπόμενοι κατατρέφουσι αὐθιγὰ πάντα τὰ φυτοποιὰ τῆς γῆς ἔντομα. Αἱ δοκιμαί, ἃς ἔκαμεν ἐπὶ φύλλων καὶ ῥιζῶν κατεπιλημμένων ὑπὸ τῆς φυλλοξήρας, ἔδωκαν τὰ λαμπρότερα ἀποτελέσματα. Ὁ ὕδραργυρος εἰς λεπτότατα ἄτομα χύνεται ἐντὸς ὅπων περὶ τὸν ἀμπελῶνα, καὶ τὸ ἔντομον ἐμποδίζεται νὰ διαβῇ τὴν ζώνην ταύτην, ἐν ἣ ὑπάρχουσι οἱ ἐκ τοῦ ὕδραργύρου ἀναπεμπόμενοι ἄτμοι. Βεβαίως ἡ μέθοδος αὕτη εἶναι λιαν πολυδάπανος, μάλιστα ὁσάκις πρόκειται περὶ ἀμπελῶνων μεγάλῃς ἐκτάσεως, ἀλλ' ἀφ' οὗ ἀπαεὶ εὐρέθῃ τὸ ἀντιφάρμακον, θὰ εὐρέθῃ ἐντὸς ὀλίγου καὶ ὁ τρόπος νὰ καταστῇ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ ὀλιγότερον δαπανηρὰ.

ΙΖ. Γενικὴ Συνέλευσις τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐταιρίας τῶν φίλων τοῦ λαοῦ 1884. Ἡ ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τοῦ ἔτους 1866 ἰδρυθθεῖσα "Ἐταιρία τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ," εἶναι εἰς ἐξ ἐκείνων τῶν Συλλόγων, οἵτινες ἄνευ κατάγου, ἄνευ ἐπιδείξεων, ἐπιδημιῶν σκοπὸν εἶναι ἄκρον πρακτικὸν καὶ ἐκπολιτιστικόν, τὴν διδασκαλίαν τῶν ἐργατικῶν τῆς κοινωνίας τάξεως. Ἡ ἰδέα τῆς συστάσεως τῆς Ἐταιρίας ὀφείλεται εἰς τὸν ἀοιδίμον Ἀλεξάνδρον Α. Σούτσον, τὸν καὶ πρῶτον Πρόεδρον αὐτῆς, ἡ δὲ διατήρησις αὐτῆς καὶ ἡ εὐδωσις ὀφείλεται εἰς τὰ ἐντιμα μέλη τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὴν καὶ ἴδιως εἰς τὸν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως μέρου σήμερον διατελοῦντα γραμματεῖα αὐτῆς, κ. Νικόλαον Π. Δηλιγιάννην, τὸν ἀξιότιμον καὶ πολυμαθῆ τῶν Ἐρετῶν πρόεδρον. Τὰ μέσα τῆς Ἐταιρίας ἦσαν κατ' ἀρχὰς περιορισμένα, καὶ τὸ διοικητικὸν αὐτῆς Συμβούλιον εὐρέθῃ πολλὰς εἰς θέσιν στενόχωρον· ἀλλὰ διὰ τῆς ἐμμονῆς καὶ ἐπιμονῆς οὐ μόνον ὑπερνεκλήθησαν τὰ παρουσιαζόμενα προσκόμματα, ἀλλ' ἡ Ἐταιρία κατορθώσασθαι καὶ ἴδιαν ν' ἀποκτήσῃ οἰκίαν, κεντρικὴν καὶ πρόσφορον εἰς τὸν σκοπὸν. Τακτικῶς δὲ καθ' ἕνα ἔτος τὸν χειμῶνα ἀπὸ τῆς 7^{ης} μέχρι τῆς 9^{ης} ἐσπερινῆς ὥρας διδασκονται ἐν τῇ καταστήματι αὐτῆς διάφορα πρακτικὰ μαθήματα, ὀρισμαῖν ἴδιως διὰ τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ. Ἐκεῖ τὸ ἐσπέρας οἱ ταῖς εἰδὶαι καὶ χειρῶνακτες, ἀναπαύμενοι ἐκ τοῦ κόπου τῆς ἡμέρας, καθήγουν ἐν εὐρυχωρῇ αἰθούσῃ καὶ ἀκροῶνται διάφορων μαθημάτων, τὰ ὅποια φιλοῦσιν οἱ καὶ ὄντως φίλοι τοῦ λαοῦ διδάσκαλοι διδάσκουσι. Ἡ προσηνιμένη οὕτω τῇ λαῷ ὠφέλεια εἶναι διττῆ· τὸ μὲν ἀποκτῶσι γνῶσεις οἱ μὴ εὐμαρῆσαντες νὰ ἐκπαιδευθῶσιν ἐν παιδικῇ ἡλι-

κίᾳ, τὸ δὲ ἀποφεύγουσι τὴν ἐν τοῖς καφεναῖοις καὶ οἰνωπώλειοις φροῖτησιν. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο οἱ παρ' ἡμῖν πλοῦστοι νὰ συνδράμωσι γενναίως τὴν Ἐταιρίαν ταύτην, ὅπως θαυμάθων ἀναπτύξῃ τὰς φιλανθρωπικὰς καὶ ἐκπολιτιστικὰς αὐτῆς ἐνεργείας, καὶ ἔστωσαν βεβαίαι ὅτι τὸν ὄβελον αὐτῶν ὄν προσφέρουσι εἰς μάτην.

Γέφυρα ἐπὶ τοῦ πορθμοῦ τῆς Μεσογείνης. Φαίνεται ὅτι προσεχῶς θὰ πραγματοποιηθῇ καὶ τὸ τολημῆρον τοῦτο σχέδιον, καὶ οἱ τῆ Σικελία θὰ συνδεθῇ διὰ γεφύρας σιδηροδρομικῆς μετὰ τῆς ἀπάναντι αὐτῆς ἠπειροῦ. Ἡ γέφυρα αὕτη δὲν θὰ κτισθῇ εἰς τὸ στενώτερον μέρος τοῦ πορθμοῦ, ὅπου ἡ ἀπόστασις εἶναι 3 1/2 χιλιομέτρων, διότι ἐνταῦθα τὸ βάθος τῆς θαλάσσης εἶναι 159 μέτρων· ἀλλὰ μετὰ τῶν θέσεων Ganzirgi καὶ Capo del Pezzo, ὅπου ἡ ἀπόστασις εἶναι 4 χιλιομέτρων, καὶ τὸ βάθος τῆς θαλάσσης μόνον 110 μέτρων. Ἡ γέφυρα θὰ ἔχη δύο γραμμὰς σιδηροδρομικὰς καὶ ὄδον ἀμαξιτῆν. Τὸ σχέδιον τῆς γεφύρας ταύτης, ἐπεξεργασθὲν ὑπὸ τοῦ διαστήμου Ἰταλοῦ ἀρχιτέκτονος GIAMBASTIANI, βασίζεται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ συστήματος, καθ' ὃ κατασκευάσθη ἡ ἐπὶ τοῦ Μισσισιπὶ ποταμοῦ μεγάλη γέφυρα.

Νέον μέσον κατὰ τῆς φυλλοξήρας. Νέα ἀνακάλυψις, ἣν ἔκαμεν ἐσχάτως εἰς χημικὸς ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ τῆς Καλλιφορνίας, θὰ ἐφελέσθαι θεδαίως τὴν προσοχὴν τῶν ἀμπελοφυτῶν καὶ κτηματιῶν. Ὁ χημικὸς οὗτος, ὀνόματι Βάουερ, εὐρονε ὅτι οἱ ἄτμοι οἱ ἀπὸ τοῦ ὕδραργύρου ἀναπεμπόμενοι κατατρέφουσι αὐθιγὰ πάντα τὰ φυτοποιὰ τῆς γῆς ἔντομα. Αἱ δοκιμαί, ἃς ἔκαμεν ἐπὶ φύλλων καὶ ῥιζῶν κατεπιλημμένων ὑπὸ τῆς φυλλοξήρας, ἔδωκαν τὰ λαμπρότερα ἀποτελέσματα. Ὁ ὕδραργυρος εἰς λεπτότατα ἄτομα χύνεται ἐντὸς ὅπων περὶ τὸν ἀμπελῶνα, καὶ τὸ ἔντομον ἐμποδίζεται νὰ διαβῇ τὴν ζώνην ταύτην, ἐν ἣ ὑπάρχουσι οἱ ἐκ τοῦ ὕδραργύρου ἀναπεμπόμενοι ἄτμοι. Βεβαίως ἡ μέθοδος αὕτη εἶναι λιαν πολυδάπανος, μάλιστα ὁσάκις πρόκειται περὶ ἀμπελῶνων μεγάλῃς ἐκτάσεως, ἀλλ' ἀφ' οὗ ἀπαεὶ εὐρέθῃ τὸ ἀντιφάρμακον, θὰ εὐρέθῃ ἐντὸς ὀλίγου καὶ ὁ τρόπος νὰ καταστῇ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ ὀλιγότερον δαπανηρὰ.

Ἀδόλφος Βρέμ. Εἰς τῶν δημοτικωτέρων φυσιοφίλων τῆς Γερμανίας, ὁ Ἀδόλφος Βρέμ (BREHM) ἀπέδωκεν ἐσχάτως ἐν Θουριγγίᾳ ἐν ἡλικίᾳ 55 ἐτῶν. Τὴν φυσικὴν πρὸς τὴν ἐπιστήμην του κλίσιν ὑπέκαυσεν ὁ πατὴρ του, ὅστις ἴδιως ἐπιήρτατο μελέτας ἐπὶ τῶν πετηνῶν. Τὸν βίον τῶν πετηνῶν ἔκαμεν ἀντικείμενον τῶν σπουδῶν του καὶ ὁ νέος φυσιοφίλος, ὅστις, πρακτικώτερος τοῦ πατρὸς, ἐξετέλεσε μακρὰ ταῖς εἰδὶαι πρὸς τοῦτο, ἐν Ἰσπανίᾳ, Νορβηγίᾳ καὶ Λαπωνίᾳ. Ἀποτελέσμα τῶν μελετῶν του τούτων εἶναι τὸ ἄριστον σύγγραμμα, τὸ ἐπιγραφόμενον "Ὁ βίος τῶν πετηνῶν," ὅπερ καὶ μετεφράσθη εἰς πολλὰς γλώσσας. Τὴν πρώτην περιουσίαν του ἐπεχειρήσεν ὁ Βρέμ ἐν ἡλικίᾳ 18 ἐτῶν εἰς τὴν βόρειον Ἀφρικὴν, ἐνθα διέμεινε πλεόν τῶν τεσσάρων

ἐτῶν, καὶ ἐπανέκαμψεν εἰς τὴν πατρίδα του φέρων ποικίλας σημαίσεις, αἵτινες ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ ἐν Βιέννῃ ἐκδοθέντι συγγράμματι αὐτοῦ "Περιοδεῖα εἰς τὴν βόρειον Ἀφρικὴν." Μετὰ πολὺμηνον περιήγησιν ἀνὰ τὴν Σιδηρίαν μετὰ τοῦ δουκὸς τοῦ Κοσόβου ὁ Βρέμ διωρίσθη διευθυντῆς τοῦ ἐν Ἀμβούργῳ ζωολογικοῦ κήπου, εἰτα δὲ μετέβη εἰς Βερολίνον καὶ ἱδρύσε τὸ ὠραιὸν Aquarium, ἐν τῶν θαυμάτων τῆς γερμανικῆς πρωτεύουσας, τὸ ὅποιν ὄλοι οἱ ἔξενοι ἐπισκεπτόμενοι. Τὸ Aquarium τοῦτο (ἰχθυοτροφεῖον) εἶναι τὸ ὠραιότερον μνημεῖον τοῦ ἀποθανόντος φυσιοφίλου. Τῇ Βρέμ ὀφείλεται ἐν γένει ἡ μεγάλη διάδοσις τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἐν Γερμανίᾳ.

Νεοφανῆς ἔκθεσις. Πρόκειται κατὰ τὸ ἐρχόμενον θέρος νὰ γείνη ἐν Παρισίοις ἑλως νεοφανῆς ἔκθεσις, ἐνδιαφέρουσα εἰς ἄκρον, Ἐκθεσις τῆς ἐργασίας" καλουμένη. Ἐν αὐτῇ ὄλοι αἱ διάφοροι βιομηχανίαι θὰ ἀντιπροσωπεύωνται διὰ τῆς ἐργασίας. Ὁ ἐπισκεπτόμενος αὐτῆν θὰ ἐκτελέσῃ οἰνεὶ περιήγησιν διὰ τῶν διαφόρων βιομηχανικῶν κατασκευμάτων, καὶ θὰ θλίπῃ ἐνεργῶς τὰς ποικίλας μηχανάς, τὰ διάφορα ἐργαλεῖα. Ἐν τῇ ἔκθεσι ταῦτη οἱ διασημότεροι μηχανικοὶ καὶ κατασκευαστῆρες θὰ ἔχωσι παραδόσεις δωρεάν, ἐν αἷς θὰ ἐξήγησιν τὰ πάντα. Ἡ ἰδέα αὕτη ἐνεκρίθη ἤδη παρὰ τῶν ὑπουργῶν τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, τῶν δημοσίων ἔργων καὶ τοῦ ἐμπορίου.

Ἡ ἀτμάκατος "Στάνλεϋ". Ἐπειδὴ πόλιν γίνεται λόγος περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Κόγκου, νομίζομεν ὅτι θὰ ἐνδιαφέρῃ τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας, ὅτι ἡ διεθνὴς τῆς Ἀφρικῆς Ἐταιρία κατασκεύασεν ἐσχάτως ἐλαφρὰν φορητὴν ἀτμάκατον διὰ τὸν ἐπιφανῆ τοῦ Κόγκου διερευνητὴν Στάνλεϋ, ἣν καὶ κατ' αὐτὸν ὀνόμασεν. Τὸ σκάφος τῆς ἀτμάκατος ταύτης ἔχει μῆκος μὲν 21 μέτρων καὶ πλάτος 5 1/2, καὶ συνίσταται ἐξ ὀκτῶ μεταλλίνων κιβωτίων, τὰ ὅποια διαλυόμενα μεταφέρονται εὐκόλως ἐφ' ἀμαξῶν. Πρὸς τὰ ὀκτῶ ταῦτα κιβώτια συνεχονται κατὰ τὴν πρῶτην καὶ τὴν πρῶταν ἐξ πλατᾶ ζευγμάτα (pontons) ἐκ γαλθανωμένου χαλυβδίνου ἐλάσματος. Ἐπειδὴ ἡ ἀτμάκατος ὄν νοθεύεται πλέον τῶν 38 ἐκατοστομέτρων εἰς τὸ ὕδωρ, ἡ σύνθεσις καὶ ἡ διάλυσις αὐτῆς εὐκόλως ἐνεργουῦνται παρὰ τὴν ὄχθην. Ἡ κατασκευὴ τοῦ πλοιαρίου, ἡ μηχανὴ αὐτοῦ, οἱ τροχοὶ του καὶ τὸ πηδάλιον — πάντα συντείνουσιν εἰς τὸ νὰ διευκολύνωσι τὸν πλοῦν ἐν ποταμοῖς μὲ πολλοὺς ἐλιγμούς καὶ μὲ καταρράκτας. Αἱ ἐν Ἀγγλίᾳ γενόμεναι δοκιμαὶ ἀπέδειξαν ἐναργῶς τὴν χρησιμότητα καὶ πρακτικότητα αὐτοῦ· ἐν διαστήματι τριῶν ὥρων δώδεκα ἐργάται συνημολόγησαν τὰ διάφορα αὐτοῦ τμήματα, ἡ δὲ διάλυσις αὐτοῦ καὶ φόρτωσις ἐπὶ ἀμαξῶν ἐγένετο ἐν μίᾳ ὥρᾳ. Πόσον ὠφέλιμον θὰ καταστῇ τὸ πλοῖον τοῦτο, εἶναι πρᾶγμα ὀφθαλμοφανές, ὅταν ἀναλογισθῇ τις ὅτι μέλλει νὰ χρησιμεύσῃ ἐν χώρᾳ, ἐν ἣ τὸ μόνον μέσον τῆς συγκοινωνίας εἶναι οἱ ποταμοὶ — ποταμοὶ πολλοὺς ἔχοντες τοὺς καταρράκτας, πολλὰ τὰ ἀβαθῆ μέρη, τὰ στενὰ καὶ τοὺς ἐλιγμούς. Ἡ ἀτμάκατος περιέχει τοὺς ἀναγκαίους κοιτωνίσκους, τὰς ἀποθήκας διὰ τὰ τρόφιμα καὶ κομψὴν αἰθούσαν διὰ τὴν διημέρευσιν τῶν ἐπιβατῶν.

Ἄνιγμα 272.

Ἔσθη εἰς τὸ σῶμά σου ἀνέκαθεν τὸν θρόνον, καὶ σοὶ παρέχω τὴν χαρὰν συγνάνης δὲ καὶ τρόμον· ὅταν μὲ θέλος μου γλυκὺ εἰσάφνης σὲ κτυήσω, πίπτεις ἀναίσθητος χαμαί, ὅπως σὲ κατακτῶσιν εἰς τὴν ἐμὴν δὲ κατοχὴν πλὴν, φίλε, ὅταν ἔλθῃς, ἀλλάσσεις φρόνημα νοῦς ἔως ὅτου νὰ ἐξέλθῃς· λαμβάνεις ὄξαν καὶ χαρὰν, ἐνίοτε πικρίαν· σὲ καθιστῶ εὐδαίμονα μόνον εἰς ὦραν μίαν· λαλεῖς χαρούμενος πολλὰ, ἔχων κλειστὸν τὸ στόμα,

περιπατεῖς, ἀκίνητος ἐν ᾧ ἔχεις τὸ σῶμα· τρώγεις χωρὶς τὰ φαγητὰ ποτὲ νὰ μὴ ἐγγίγῃς, καὶ ἐν ᾧ νομίζεσαι σοφός, ἕως οὐδὲν γνωρίζεις· ἤρώων πράξεις κατορθοῖς, νομίζεις τὸ πᾶν ἐλέπει, καὶ ἐν ᾧ μὲνεις ἀκίνητος τὰ πάντα ἀνατρέπεις... Θαυμάζεις, θλίπῃ, σκέπτεσαι, ἐν ᾧ μὲ ἔχεις μαζὺ σου, καὶ σὲ κατέχω ὅλον ἐν καὶ τέρπω τὴν ζωὴν σου! Μὴ συλλογίζεσαι πολὺ, ἐὰν δὲν μὲ ἤξεύρῃς, ἀρκεῖ νὰ ἴσῃς ἔξυπνος, φίλε, καὶ θὰ μὲ εὐρῃς.

N. Γ. Μουσοῦρης, ἐν Βερδιάνεικῃ.

Ἄνιγμα 273. Χωρὶς ποσῶς νὰ ἦμαι μέλος τοῦ σώματός σου, ἐπάνω σου μ' εὐρίσκεις καὶ εἶμαι ἰδικός σου· μαζὺ σου εἶμι τρέχω, πιστὸς σοὶ εἶμαι φίλος, ἂν δὲ δὲν μ' ἔχῃς, τότε παραφρονεῖς προδήλως· ἀλλ' ὅμως ἂν τολημῆσῃς νὰ μ' ἀποκαταλίθῃς, πολὺν θὰ πάθῃς φόβον νὰ μ' ἀντιμετωπίσῃς· ἂν ὅμως ἀπὸ φόβου, ὅπως μὴ σὲ τρομάξω, μὲ ἀκρωτηριάσῃς, πάλιν δὲν ἠουγάζω, διότι τετμημένον ἀφ' οὗ θέλεις νὰ μείνω πρὸς θαυμασμόν σου, φίλε, σὲ τέρπω καὶ ἡδύνομαι. Ο αὐτός.

Πρόβλημα 274.

Πατὴρ τις ἀποθανὼν ἐγκατέλιπε περιουσίαν ἐξ 6000 φράγκων, ἣν διένειμεν ὡς ἐξῆς εἰς τοὺς τρεῖς υἱοὺς του· εἰς μὲν τὸν πρῶτον ἄφησεν ἕσον τῶν δύο ὁμοῦ, δευτέρου καὶ τρίτου, εἰς δὲ τὸν δευτέρον τὸ διπλοῦν τοῦ τρίτου. Ζητεῖται πόσα φράγκα ἔλαβεν ἕκαστος;

Γρ. Γ. Δρόσος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Πρόβλημα 275 (ἀριθμητικόν).

Ἀπὸ τὰ δεκαεννέα, ἂν ἕνα ἀφαιρῇς, θὰ σ' ἀπομείνουσι εἰκοσι· εὐρὲ τὸ ἂν ἴμορῃς.

ΛΥΣΕΙΣ.

Ἄνιγμα 267. Ἄνιγμα 268. ΕΥΝ — ΝΥΣ. ΑΚΡΙΣ — ΚΑΡΙΣ — ΡΙΣ.

Πρόβλημα 269.

Ἄνθρωπος ἐπιλήρμων εὐεργεσίας, πίθος τετραμμένος διαρρέων τὰς χάριτας.

Πρόβλημα 270.

Τὸ κεφάλαιον συνεχεῖται ἐκ 35 λεπτῶν.

Πρόβλημα 271.

Τὰ χρήματα τοῖς πλουσίοις ἡ τύχη οὐ δεδωρῆται, ἀλλὰ δεδάνεικε.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-STRASSE 19. LEIPZIG.

ΕΣΠΕΡΟΣ.

Σύγγραμμα περιοδικόν μετὰ εἰκόνων ἐκδιδόμενον ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ τῇ 113 καὶ 15 27 ἐκάστου μηνός.

Τιμὴ ἔτησι προπληρωτέα φράγκα 40 (= μάρκαι 32 = ρούβλια 16).
Τιμὴ καταχωρίσεων δι' ἕκαστον στίχον φοίνικ. 50.

Τὸ ἔτος τοῦ Ἑσπέρου ἀρχεται τῇ 113 Μαΐου.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ.

ΑΘΗΝΑΙ· κ. Κλεάνθης Ἰ. Ζάννος. **ΠΕΙΡΑΙΕΤΣ**· κ. Ἀλέξ. Ν. Μελετόπουλος. **ΚΕΡΚΥΡΑ**· κ. Νικ. Σ. Μπάκας. **ΖΑΚΥΝΘΟΣ**· κ. Ν. Παπαδόπουλος. **ΒΩΛΟΣ**· κ. Κεφαλαίου. **ΚΕΦΑΛΑΙΑ**· κ. Πέτρος Μ. Γκεντιλίνης. **ΠΑΤΡΑΙ**· κ. Πανσάνιας Χοϊδάς. **ΣΥΡΟΣ**· κ. Ν. Σακελιών. **ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ** καὶ ἡ λοιπὴ **ΑΙΓΥΠΤΟΣ**· κ. Πέτρος Σαράντης, Βιβλιοπωλεῖον "Ὁ Φοῖνιξ" ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ**· κ. Ἰωάννης Παπάδης, βιβλιοπώλης. **ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ**· κ. Γεώργιος Τσουντας, ἰατρός. **ΣΜΥΡΝΗ**· κκ. Δελίπρης καὶ Σα, καὶ κ. Φρ. Σαρίκας. **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ**· κ. Σ. Γράσσης, βιβλιοπώλης. **ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ**· κ. Κωνστ. Κυριαζής. **ΣΕΡΡΑΙ**· κ. Κ. Χάνδρος. **ΚΑΒΑΛΑ**· κκ. Α. Γ. Κούζης καὶ Σα. **ΜΥΤΙΛΗΝΗ**· κ. Ξενοφών Γκορτζιωτής. **ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ**· Αἰδου. Ἀνανίας Ἀλεξανδρίδης. **ΣΑΜΟΣ**· κ. Σταματιᾶδης, ἑφορος τῆς Σαμακῆς Βιβλιοθήκης. **ΒΗΡΥΤΤΟΣ**· κ. Χρ. Χριστοφόρου. **ΑΜΙΣΟΣ**· κ. Κ. Λαναράς, ἰατρός. **ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ**· κ. Ἀπ. Ξενοδάκης. **ΡΟΔΟΣ**· κ. Μ. Μαλλιάρakis. **ΙΩΑΝΝΙΝΑ**· κ. Γ. Β. Λάππας. **ΤΕΝΕΔΟΣ**· κ. Κ. Κωνσταντινίδης. **ΛΕΥΚΩΣΙΑ** καὶ **ΔΕΜΗΣΣΟΣ** Κύπρου· κ. Π. Δ. Παπαδάκης. **ΔΑΡΝΑΣ**· κ. Ἰωάννης Πιερίδης.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ· κ. Ἀριστίδης Α. Βοσκώφ. **ΙΒΡΑΙΑ**· κ. Ἰωάννης Α. Βοσκώφ. **ΤΟΥΡΝΟ-ΜΑΓΟΥΡΕΛΟΝ**· κ. Τηλέμ. Παπάσογλου. **ΚΟΡΑΒΙΑ**, **ΠΗΚΕΤΟΝ**, **ΚΑΡΑΚΑΔ** καὶ **ΚΡΑΙΟΒΑΝ**· κ. Νικόλαος Καραβίας. **ΚΑΛΑΦΑΤΙΟΝ**· κ. Νικ. Κουκλιέλης. **ΓΙΟΥΡΓΕΒΟΝ**· κ. Εὔθυμ. Πεταλάς. **ΓΑΛΑΖΙΟΝ**· κ. Ἀγγιλλεὸς Α. Βοσκώφ. **ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ**· κ. Ἰάκωβος Μάνος, ἰατρός. **ΜΟΣΧΑ**· κ. Γρηγ. Ι. Ροσσόλυμος. **ΟΔΗΣΣΟΣ**· κ. Ἰ. Κομποθέρας. **ΤΑΙΓΑΝΙΟΝ**· κ. Δημ. Δ. Ἀλεξόπουλος. **ΡΟΣΤΟΒΙΟΝ**· κ. Στέφ. Λοβέρδος. **ΓΕΙΣΚ**· κ. Π. Α. Ἀξιώτης. **ΝΙΚΟΛΑΙΕΦ**· κ. Θεόδωρος Λυκαοδόπουλος. **ΒΕΡΔΙΑΝΣΚΑ**· κ. Νικ. Κ. Μουσοῦρης. **ΓΣΜΑ-ΗΛΙΟΝ**· κκ. Ἀδελφὸι Κωνσταντινίδαι. **ΚΙΣΝΟΒΙΟΝ**· κ. Α. Καρδούνης. **ΠΟΤΙΟΝ**· κ. Περικλῆς Ν. Κομηλιάδης.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ· κ. Θεμιστοκλῆς Πετροκόκκινος. **ΜΑΣΣΑΛΙΑ**· κ. Π. Ἐκιντζόγλου. **ΔΟΝΔΙΝΟΝ**· κ. Σ. Παπαντωνόπουλος. **ΛΙΒΕΡΠΟΥΛ**· κ. Γ. Θ. Σκρινῆς. **ΡΟΥΣΣΟΤΙΚΙΟΝ** Βουλγαρίας· κ. Σταῦρος Χριστοδουλίδης. **ΤΕΡΓΕΣΤΗ**· κ. Π. Περδάνογλου. **ΚΑΛΚΟΤΤΑ**· κ. Ἰωάν. Κ. Σταυρίδης. **ΝΕΑ-ΤΟΥΡΚΗ**· κ. Δημ. Ν. Μπάτασης, γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὰ μέρη, ἐνθα δὲν ἐπιστήθησαν ὀριστικῶς ἐπιστασίαι, οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ γείνωσι συνδρομηταὶ ἐπὶ προκαταβολῇ τῆς ἔτησιαι συνδρομῆς, ἀποτεινόμενοι εἴτε κατ' εἰσθεῖαν εἰς τὴν διεύθυνσιν (ELSTER-STRASSE No. 19) ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ, εἴτε εἰς τὰ οἰκεία ταχυδρομικὰ γραφεῖα, τῆς διευθύνσεως τοῦ Ἑσπέρου συνεννοηθείσης περὶ τούτου μετὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν γερμανικῶν Ταχυδρομείων. Τὸ φύλλον ἀποστέλλεται ἐλευθέρον ταχυδρομικῶν τελῶν.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ. ELSTER-STRASSE No. 19. LEIPZIG.

für Familien und Lesecirkel, Bibliotheken, Hotels, Cafés und Restaurationen.

Illustrirte Zeitung

Probe-Nummern gratis und franco.

Abonnements-Preis vierteljährlich 6 Mark. — Zu beziehen durch alle Buchhandlungen und Postanstalten.

Expedition der Illustrirten Zeitung in Leipzig.

ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΑ ΠΛΟΥΤΗ.

Τὸ μοναδικὸν τοῦτο σύγγραμμα, ἀπαραίτητον εἰς πάντα Τραπεζίτην, Κεφαλαίουχον, Συμβολαιογράφον, καὶ ἐν γένει εἰς πάντα κάτοχον γραμματικῶν λαχείου, περιέχει.

α.) Ἐπίσημον καὶ ἀκριβῆ Κατάλογον ὄλων τῶν ὁμολογιῶν μετὰ λαχείου. Αὐστριακῶν, Γερμανικῶν, Γαλλικῶν, Ἰταλικῶν, Βελγικῶν, Ρωσικῶν, Ἑλβετικῶν, Τουρκικῶν, Ἑλληνικῶν, Ρωμουνικῶν κτλ., αἵτινες ἐκλήρωθησαν ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῶν κληρώσεως μέχρι 31. Ὀκτωβρίου 1884 καὶ δὲν ἐπαρουσιάσθησαν ἀκόμη πρὸς ἐξαργύρωσιν.

β.) Τοὺς Κατάλογους ὄλων τῶν αὐστριακῶν καὶ οὐγγρικῶν ὁμολογιῶν, ἐφ' ὧν ἐγένετο κατάσχεσις.

γ.) Πληροφορίας ἀκριβεῖς περὶ τοῦ χρόνου τῶν κληρώσεων, περὶ τῆς ἀξίας τῶν λαχῶν, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τίτλων, ἀξίας τῶν τοκομεριδίων, τοῦ χρόνου καθ' ὃν γίνονται αἱ πληρωμαὶ αὐτῶν, καὶ ἐν γένει πάσας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας.

Ἐν ἀντίτυπον φρ. 3,50. Πέντε ἀντίτυπα φρ. 15.

Ἀπευθυντέον διὰ συναλλαγματικῆς ἢ καὶ γραμματοσήμεων Au Moniteur de la Chance universelle. Vienne (Autriche).

ΑΓΝΗΣ ΣΜΙΘ

ΒΛΕΜΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΒΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΟΠΙΟΓΡΑΦΙΑΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ·

Τρικομία ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ Ὠκεανῷ — Πρῶται ἐντυπώσεις ἐν Ἀθήναις — Ἐν Ἀθήναις — Τὸ Σούνιον καὶ ὁ Ὑμηττός — Ὁ Μαραθῶν καὶ ἡ Αἴγινα — Ὁ ἰσθμὸς τῆς Κορίνθου καὶ ἡ Ἀκροκόρινθος — Αἱ Μυκῆναι καὶ ἡ Ἀργολικὴ πεδιάς — Ἐν Σπάρτῃ — Παρὰ τὸν Ταῦγετον — Ἐπὶ τῆς Ἰθώμης — Τὸ Πάσχα ἐν μονῇ — Ἀπὸ τῆς μονῆς εἰς Κρέκι — Ἐν Ὀλυμπίᾳ — Ἀπ' Ὀλυμπίας εἰς Μέγα Σπήλαιον — Ἐκδρομὴ εἰς τὴν Στόγα — Ἑλληνικὴ φιλοξενία — Δυσχέρειαι — Θύελλα ἐπὶ τοῦ Παρνασσοῦ — Ἀπὸ τοῦ Παρνασσοῦ εἰς Κέρκυραν — Ἡ γλῶσσα καὶ ὁ χαρακτήρ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων — Τρόπος τοῦ περιουδεῖν ἐν Συρίᾳ καὶ ἐν Ἑλλάδι.

Μετάφρασις Ἰ. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΥ.

Τὸ παρὸν βιβλίον, ἐκ 16 τυπογραφικῶν φύλλων εἰς σχῆμα μεγάλου 8^{ου} συγκείμενον, καὶ περιέχον πολλάς καλλιτεχνικὰς εἰκόνας καὶ χάρτην τῆς Ἑλλάδος, ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπὶ τούτῳ κατασκευασθέντα, ἐκδίδεται κατ' αὐτὰς κομψῶς καὶ πολυτελῶς δεδεμένον.

Τιμὴ Φράγκων 7.

ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ ΤΥΠΟΙΣ Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΛΙΝΟΥ.

M. MINGHETTI.

Τὰ πολιτικὰ κόμματα καὶ ἡ τούτων ἐπέμβασις εἰς τὰ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς διοικήσεως.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ καὶ εἰσαγωγὴ

Γ. Μικονίου διδάκτορος τῆς Νομικῆς.

ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ
W. DRUGULIN
1885.

Ἐδρῆται παρὰ τῇ τυπογραφίῳ W. DRUGULIN ἐν Λειψίᾳ, καὶ τιμᾶται φράγκων 5.

ΜΙΛΤΩΝΟΣ

ΑΠΟΛΕΣΘΕΙΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

Ἐμμετρος μετάφρασις

Ἀλεξάνδρου Σ. Κάσδαγλη.

Ἐκδοσις πολυτελῆς μετὰ εἰκόνων

ὑπὸ

Gustave Doré.

Ἐν Λειψίᾳ
1884.

W. DRUGULIN.

Ἐκδίδεται κατὰ τεύχη· τιμὴ ἑκάστου τεύχους μάρκαι 2.

Συντάκτης· Δρ. Ι. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΣ ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ. ELSTER-STR. 19.

Χαρτοπωλεῖον· Β. ΣΙΓΙΣΜΟΥΝΔΟΥ ἐν Βερολίνῳ, Φραγκοφόρτῃ καὶ Λειψίᾳ. — Τύποις· Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΛΙΝΟΥ ἐν Λειψίᾳ.